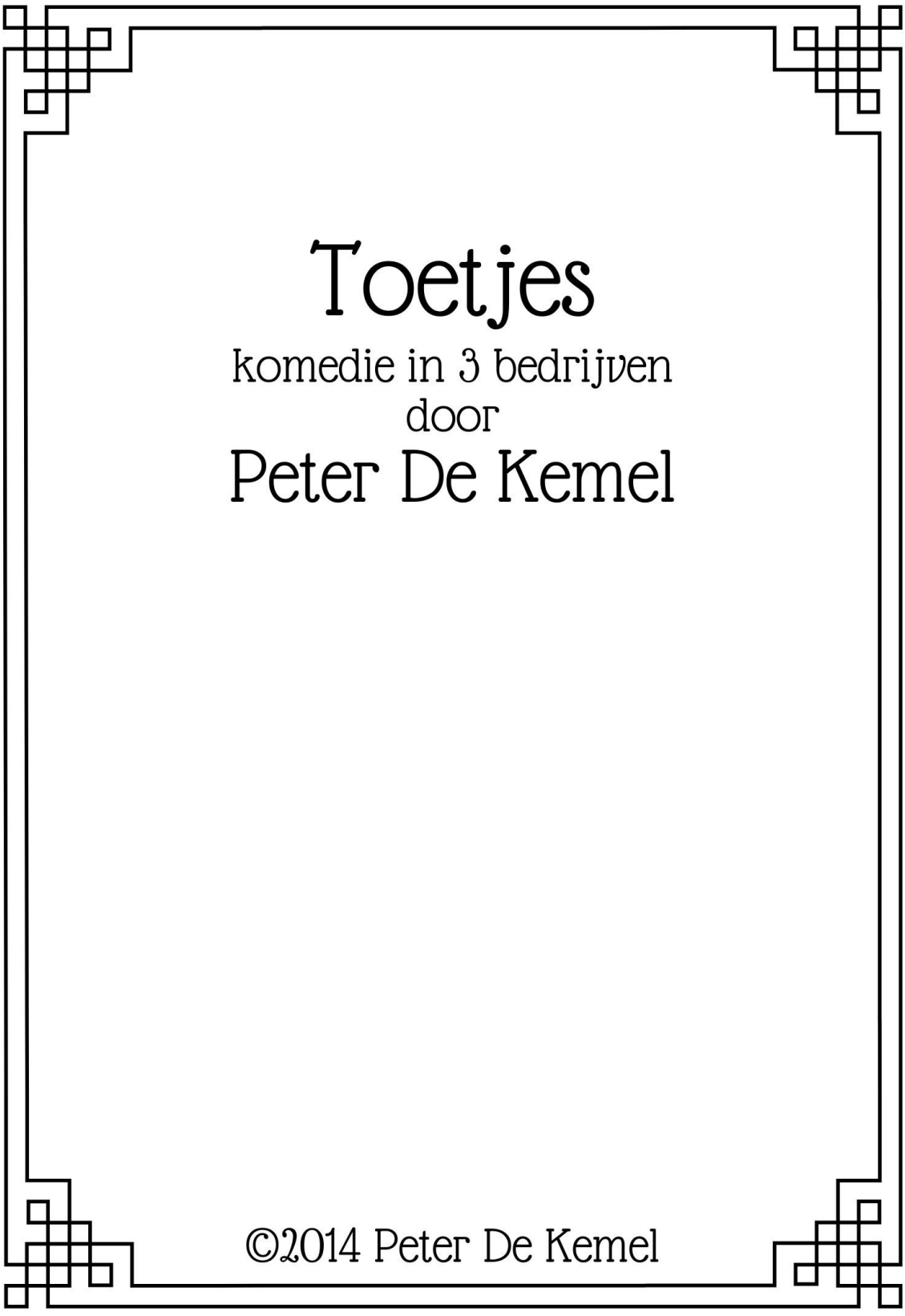

Toetjes

komedie in 3 bedrijven
door
Peter De Kemel

©2014 Peter De Kemel

Opvoeringsrecht

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na contact met auteur Peter De Kemel.

Van de auteur ontvangt uw vereniging een schriftelijk opvoeringsbewijs en bewijs dat u de brochures veelvuldig mag kopiëren.

Het opvoeringsbewijs moet samen met de plaats en datum(s) van opvoering en zaalcapaciteit minstens tien dagen voor de eerste opvoering van het stuk naar de auteur worden gestuurd.

Door de auteur zal u een factuur worden toegestuurd.

De auteursrechten worden dus niet geïnd door Sabam.

De geïnde auteursrechten per voorstelling zijn gelijk aan de tarieven die door andere auteursrechtenorganisaties worden gehanteerd.

Wanneer uw vereniging niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, zullen volgens de auteurswet de rechten met 100% worden verhoogd.

Contactgegevens van de auteur:

Peter De Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
0496/52.77.60
peter.de.kemel@telenet.be
www.peterdekemel.com

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur

© 2014 Peter De Kemel

TOETJES

Komedie door PETER DE KEMEL

Personages

Filiep

Annabel, zijn vrouw

Albert, hun hygiënische assistent

Myriam

Annick

Marjan

Jeroom

Decor

Het decor stelt de living van Filiep en Annabel voor.

Centraal een driezitz, twee éénzits en een salontafel. In de rechter voorhoek staat een kastje, boven het kastje hangt een trouwfoto van Filiep en Annabel. In de rechtse voorhoek staat een bar met daarop glazen en flessen. In de linker zijwand de deuren naar logeerkamer 1 & 2.

In de rechter zijwand, achter de bar, de deur naar de keuken. Verder in de rechter zijwand, de deur naar de hobbykamer. In de achterwand rechts, de deur naar de badkamer. In de achterwand, midden, de deur naar de slaapkamer van Filiep en Annabel. In de achterwand, links de ingangsdeur.

EERSTE BEDRIJF

Filiep ligt samen met zijn vrouw Annabel in de zetel. Beiden zijn ze prille dertigers. Zij ligt bovenop hem. Ze kussen elkaar. Filiep zijn gsm gaat af die op de bar ligt.

ANNABEL : *Richt zich op. Au, merde!!*

FILIEP : *Richt zich eveneens op. Ja, sorry zoetje, maar ...*

ANNABEL : *Au!!! Zet die wekker van die gsm af, alstublieft.*

FILIEP : *Hij wringt zich van onder Annabel en gaat naar de bar, hij zet de gsm af.*

ANNABEL : *Uitdagend. Fi ... liep. Hhhmmm. Ze vormt haar lippen voor een kus.*

FILIEP : *Zwaait met de gsm in zijn hand. 't Is wel tijd om te vertrekken, hé zoetje.*

ANNABEL : *Maakt een knoop los van haar bloes. Heel zwoel en uitdagend vormt ze haar lippen voor een kus. Hhhmmm.*

FILIEP : *Pas op, dat gaat nu natuurlijk op vijf minuten niet op aan komen ook hé. Hij loopt naar de zetel. Gaat naast haar zitten.*

ANNABEL : *Ze kust hem vurig. Ooohhh, Filiepke. Ooohhh!!!*

FILIEP : *Ge moet er niet mee inzitten. Ik heb het evenveel zitten of gij. Hij gromt en kust haar.*

ANNABEL : *Oh Filiepke, ik vind het zo spijtig dat ge juist nu weg moet voor die onnozele mannequins te gaan selecteren.*

FILIEP : *Maar gij moet direct toch ook weg.*

ANNABEL : *Ik vind het al even erg dat ik weg moet voor die stomme Franse kazen te gaan fotograferen.*

FILIEP : *Ja, nu dat we juist zo goed overeen komen.*

ANNABEL : *Dat het voor ene keer geen oorlog, maar pure passie is tussen ons. Oohhhh!!! Ze kust hem vurig. Ik heb het al zitten door gewoon naar u te kijken. Ze kust hem opnieuw.*

FILIEP : *Dan is het misschien toch maar best dat we alle twee weg moeten.*

ANNABEL : *Ze duwt hem even van zich af en kijkt hem aan. Meent ge nu echt dat ...?*

FILIEP : *Dan kunnen we voor ene keer mee goeie herinneringen vertrekken.*

ANNABEL : *Speels, kwaad. Oooohhhh! Ze snuift sensueel lucht op. Sommige dagen kan ik u niet rieken en nu zou ik u mee alles derop en deraan willen opsnuiven. Trekt hem heel dicht tegen zich aan. Ooohhh! Ze kust hem vurig, komt los uit omhelzing, stoot hem achterwaarts neer in de zetel en gaat bovenop hem liggen. Ze kussen.*

Albert, de vijftigjarige homofiele hygiënische assistent van Filiep en Annabel komt al zingend en heupwiegend met een stofzuiger in zijn hand uit de keuken, de living binnen.

ALBERT : Ik voel me goed. Ik voel me goe ... oed. 'k Heb de kriebels in mijn bloe ... oed. Hij bemerkt Filiep en Annabel. Ola, der zijn der hier blijkbaar nog die met kriebels in hun bloed zitten. Direct peinst nen mens dat hij mee cataract zit. Normaal smijten ze mee alles dan ze in hun handen krijgen naar mekaar en ge moet ze hier nu nekeer zien liggen. 'k Ga der een fotootje van trekken, want dat ga even zeldzaam zijn of nen witte merel. Hij neemt een fototoestel van de bar en neemt een pose aan om een foto te trekken, hij wijzigt zijn pose een paar keer. Hij doet het fototoestel even weg. Naar 't vogelke kijken ga moeilijk worden zeker? Hij trekt een foto. Voilà zie. Hooo en ze hebben het nodig hoor. Hij legt het fototoestel weg, neemt zijn stofzuiger op en kijkt naar het koppel. Geestig hé. Geen rekening houden mee nen andere mens zijn gevoelens. Hij zit dood van de goesting. ... Zij zit dood van de goesting. ... En nu zit ik , door daar verplicht te moeten naar kijken, ook dood van de goesting. Der is één groot verschil. Zij gaan van hun dood van de goesting vanaf geraken, maar ik ga der blijven mee zitten. ... Kijk, ik ben goed van hart. Wreed goed van hart. ... Soms heb ik wel nekeer een minder goed van hart moment. ... Gelijk nu. Ge voelt dan dat klootzakkerij moment opkomen en ge kunt er maar niet aan weerstaan hé. ... Gelijk nu.

Albert zet de stofzuiger aan en voert een hele act op met zijn stofzuiger, hij gebruikt hem ook als micro. Hij maakt zuigende, alsmäär luidere geluiden van een stofzuiger.

FILIEP : Albert. Albert!!!

ALBERT : Mo ... mentje. Zet met een enorme allure met zijn voet de stofzuiger af. Problemen, meneer?

FILIEP : Moet dat perse nu gebeuren?

ALBERT : Ja, meneer, ik wil niet moeilijk doen, maar uih ... Ik stofzuig altijd van ten negenen tot negen minuten achter den negenen hé. ... Jullie vrijen als 't jullie past. Wie moet er hem dan aanpassen aan wie, peinst ge?

ANNABEL : Maar enfin, Albert. Ziet ge niet dat we bezig zijn?

ALBERT: *Steekt stofzuiger in de hoogte. Ik ben ook wel bezig, hé madam.*

ANNABEL : En kunt ge nu echt nergens anders gaan rondlopen met uw stofzuiger? Dat is hier wel een uniek moment hé.

ALBERT : Tegen wie zegt ge het, madam. Elders ... Moeilijk. 'k Zit mee een wreed strak werkschema. ... Maar als de passie aanwezig is, moogt ge u daar niet aan storen, madam. *Zet met een grote allure met zijn voet de stofzuiger weer aan.*

ANNABEL : *Veert uit de zetel en trekt de stekker van de stofzuiger uit het stopcontact. Ik zou willen dat ge u nu in de keuken bezighoudt. Binnenkort hebt ge drie dagen tijd om hier met uw stofzuiger rond te lopen.*

ALBERT : *Duidelijk gepikeerd. Gelijk dat ge wilt, hé madam. Hij zet zijn voet op de stofzuigerknop waardoor de kabel oprolt in de stofzuiger. Hij neemt de stofzuiger op en gaat richting keuken, hij draait zich om. Pas op, ik wil mij altijd in den hof op den bank gaan zetten en een sigaretje roken ook, hé madam. Hij gaat af met stofzuiger naar keuken.*

ANNABEL : Hoe haalt hij het in zijn hoofd?! Stofzuigen terwijl dat wij hier ... Merde!!! En ondertussen staat den tijd natuurlijk niet stil.

FILIEP : Ja, nu gaan we ons echt moeten gereedmaken, want 't is maar dat de trein niet gaat wachten, hé zoetje.

ANNABEL : Als we ooit met pensioen zijn, spreekt mij dan van geen foto's en modeshows meer. Voor welke modeshow moeten er mannequins geselecteerd worden?

FILIEP : Uih, voor dinges ...

ANNABEL : Nee, bespaart u de moeite van het peinzen. Meestal als ge moet beginnen peinzen, is 't lingerie.

FILIEP : Ewel ja, 't zou wel nekeer kunnen dat het lingerie is, ja.

ANNABEL : Dat wordt dus weer een gezellig uitstapke. Een beetje naar de blote lijvekes van de mannequins kijken.

FILIEP : Enfin, Annabel. Die mannequins moeten wel geselecteerd worden hé. Niet iedere vrouw is geschikt om ...

ANNABEL : Nee, bespaar mij de details. Ik weet wat dat er moet gebeuren om aan de geschikte mannequins te geraken voor nen modeshow van lingerie.

FILIEP : Droom ik, of hoor ik jaloezie?

ANNABEL : Ja zeg, geef toe, zoudt ge niet voor minder jaloers zijn. *Lief.* Wat doet uw vent voor job? *Nijdig.* Billen en borsten keuren voor lingerie modeshows.

FILIEP : Ja, het is wel mijnen job hé. Ik ben toch ook niet jaloers op uwen job.

ANNABEL : Is moeilijk ook hé. Wie is ter nu jaloers van nen Fransen bol kaas.

FILIEP : Ja, nu zijn het kaasbollen dat ge moet gaan fotograferen. En die keer dat het mannenondergoed was.

ANNABEL : Jaja, het is al goed. Ik zal maar peinzen dat ge op stap zijt voor nen modeshow van bontmantels. Nu concreet. Ge vertrekt met den trein van kwart voor tien en ge komt weer mee ...?

FILIEP : Ja, dat is nu juist het probleem. Ik weet nog niet wanneer dat ik hier ga weer zijn. Ah ja, ik weet niet hoeveel mannequins dat er juist op die auditie gaan verschijnen hé.

ANNABEL : Maar enfin, Filiep. Ge weet toch hoeveel dagen dat ge weg gaat zijn.

FILIEP : Nee, echt niet. Hoelang peinst gij weg te zijn voor ...?

ANNABEL : Dat hangt ervan af hoeveel tijd dat gij peinst nodig te hebben om ...

FILIEP : Wat hebben mijn mannequins te maken met uw kaasbollen?

ANNABEL : Evenveel of mijn kaasbollen met uw mannequins.

FILIEP : Uih ... Drie dagen. Vrijdag terug.

ANNABEL : Drie dagen. Vrijdag ... Perfect. Ja, dan uih ... dan moeten we nu echt ons gerief bij mekaar pakken want anders gaan we dienen trein aan onzen neus zien voorbij rijden. *Ze gaat af naar de slaapkamer van Filiep en Annabel.*

FILIEP : *Wrijft in zijn handen en heeft enorm veel plezier. Drie volle dagen. Hij gaat naar de bar en neemt zijn gsm. Oh, niet te geloven hé. Hij toets een nummer in. Allee Myriamke, pakt uwe gsm op. Hij geeft een langgerekte kus in zijn gsm. Oh, Myriamke, Filiep hier. Ge gaat uw oorkes niet kunnen geloven, maar hier is alles in kannen kruiken. ... Hij praat nu Hollands. Twee volle dage? Praat gewoon AN. Nee, nee. Praat Hollands. Drie volle dage. Praat gewoon AN. Ja, dat wordt gewoon de max hé. ... Praat Hollands. Neeee, onmogelijk. Praat gewoon AN. Die zit in Frankrijk tussen de kaasbollen. Mijn vrouw zit tussen Franse bollen kaas tebinst dat ik hier met MIJN bolleke ...*

ALBERT : *Klopt op de deur van de keuken. De deur gaat op een kier open en Albert zijn hoofd verschijnt. Zijt ge nog bezig?*

FILIEP : *Roept naar Albert. Kom maar. Praat nu terug in de gsm. Ge komt al maar af binnen een kwartierke, mijn klein bolleke. Hij kust in zijn gsm. Hhmm. Kust in zijn gsm. Hhmm. Kust in zijn gsm. Hhmm, hhmm, hhmm, hhmm, hhmm, hhmm, hhmm, hhmm. Ooohhh. Hij steekt zijn gsm in zijn broekzak.*

ALBERT : *Is ondertussen de living binnen gekomen met een felgekleurde plumeau in zijn hand. Terzijde tot publiek. Als dat gene simpele vent is. Nu tot Filiep. Volgens mij hebt ge het wreed zitten, meneer.*

FILIEP : Oh Albert, dat kan niet meer kapot hé.

ALBERT : *Wijst op zetel. Met handgebaar. Ja, daarjuist in de zetel was het 't één en 't ander, hé meneer.*

FILIEP : Maar nee, Albert. Dat bedoel ik niet. Ik bedoel straks. Dat wordt ... Ja, daar zijn gewoonweg geen woorden voor hé.

ALBERT : *Wijst op de zetel. Dus gij en madam straks weer bovenop mekaar in de zetel en ... Maakt een gebaar van gas geven.*

FILIEP : Maar nee, Albert! Enfin, ik heb het u toch al allemaal nekeer uitgelegd. Mijn madam gaat ... *Wijst naar de ingangsdeur. En ik lig tons met mijn andere madam... Wijst op de zetel.*

ALBERT : Ah, bon, nu ben ik mee. Uw optreden daarjuist in de zetel mee uw echte madam, dat was maar een training voor straks mee uw andere madam.

FILIEP : Ja, ik weet het, voor u moet dat misschien raar overkomen, maar ... Maar met Annabel daarjuist was dat ...

ALBERT : Bingo!

FILIEP : Een accident.

ALBERT : Een accident! Eh, ge lagt er vanboven op!

FILIEP : Dat was de bedoeling niet. Ik lig in de zetel. Annabel wil ook in die zetel liggen. Ik wil niet weggaan uit die zetel. Zij wilt perse toch in de zetel liggen en ...

ALBERT : Voor dat ge het weet moet ge bovenop mallekaar liggen omdat de zetel niet breed genoeg is en ...

FILIEP : *Geprikkeld.* Niet breed genoeg is, ja. ... Back to the point.

ALBERT : Pardon, meneer?

FILIEP : We gaan proberen van ons aan de feiten te houden.

ALBERT : Klare taal spreken, hé meneer. Ik ben wel maar tot mijn veertien jaar naar 't school geweest hé.

FILIEP : *Geprikkeld.* Bon. Ge weet, dat er naast mijn madam, uw madam Annabel dus, af en toe nekeer een ander madam mijn pad kruist.

ALBERT : Aan wie zegt ge het, meneer! De andere madams die in die vijf jaar de revue gepasseerd zijn, zijn voor mij nog moeilijk te tellen.

FILIEP : *Gepikeerd.* Nog iets, Albert?

ALBERT : *Terughoudend.* Nee nee. 't Kan ook zijn dat ik er een paar dubbel geteld heb, hé meneer.

FILIEP : Dus, madam Annabel vertrekt direct naar Frankrijk om kazen te gaan fotograferen en ondertussen komt mijn bolleke Myriam hier logeren. Oké?

ALBERT : *Overdreven.* Voor mij geen enkel probleem, meneer. Of toch ... Nog één vraagske. Kan er gestofzuigd worden als die ander madam hier bovenop u ligt in de zetel?

FILIEP : Tons moet er niet gestofzuigd worden. Ge weet toch als meneer Filiep hier mee een ander madam is dat Albert het dan wat kalmer aan kan doen. Meneer is zo content dat Albert kan ... *Legt een vinger op zijn mond.*

ALBERT : Ge weet, op mij kunt ge rekenen, hé meneer. ... Nen halve euro per uur meer en ik heb nog nooit van mijn leven gehoord van een bolleke Myriam.

FILIEP : Ge beseft toch dat dat chantage is.

ALBERT : Nee nee, volgens mij bekijkt ge het verkeerd, meneer. Dat is gewoon dankbaar gebruik maken van de situatie. Nog een klein technisch vraagske, meneer. De logeerkamer moet waarschijnlijk niet in orde gebracht worden. Ik ga ervan uit dat bolleke Myriam de plaats van madam Annabel ga inpakken in uw bed.

FILIEP : *Nijdig.* Misschien moet ge daar wel van uitgaan, ja. *Af, badkamer.*

ALBERT : Hij legt met veel allure zijn plumeau op de bar en *haalt een notitieboekje uit de zak van zijn schort.* Hij *haalt er een klein potloodje uit, hij likt aan het potlood terwijl hij leuke likkende geluidjes maakt.* **€ 12, 50 ... plus nen halve euro is € 13 per uur. Allee, als zijn hormonen nog nekeer of vier tilt slaan, verdien ik € 15 per uur.** Hij *steekt zijn potloodje en notitieboekje in de zak van zijn schort, neemt de plumeau waarmee hij nu heel miniem stofjes van de bar wegtovert.*

Hooo, hoe dat die vent dat volhoudt is voor mij een raadsel. Ik heb maar één vent en soms zijn het er wel twee teveel.

ANNABEL : *Komt uit de slaapkamer van Filiep en Annabel, de living binnen.* **Albert ... ?**

ALBERT : Ja, madam?

ANNABEL : Bon, ja ... Uih ...

ALBERT : Kunt ge de juiste woorden niet vinden, madam ?

ANNABEL : Ik vind het gênant, ambetant, maar er zit niks anders op dan u te zeggen wat dat er te gebeuren staat.

ALBERT : Kan 't zijn dat ge mee een bescheten commissie zit, madam?

ANNABEL : Ofdat ik mee ... ? Ja ... ? Heb ik een probleem? Heb ik geen probleem? Ik weet niet hoedat het komt, maar ik ben verliefd geworden op een andere vent.

ALBERT : Tons zit ge volgens mij gewoon met een luxeprobleem, madam. Twee venten is altijd beter dan enen.

ANNABEL : Dat is wel overspel, hé Albert.

ALBERT : Ooh, daar moet ge echt niet mee inzitten, madam. Iedereen doet dat hier.

ANNABEL : Iedereen doet ... Ge wilt toch niet zeggen dat Filiep ... ?

ALBERT : Awel uih ... *Nu overdreven.* Filiep!! Natuurlijk niet. Die peinst er zelfs niet op om op verplaatsing te spelen. ... Ik!

ANNABEL : Albert?!

ALBERT : Ja, hij draaide al nen helen tijd rond mijn gat. Ik zei altijd maar: nee nee. Maar op een bepaald moment hebt ge een zwak moment en bezwijkt ge voor al die charmes.

ANNABEL : Ik ken dat gevoel, Albert. Oh, als ik hem alleen al maar hoor, zweef ik. Als hij dan nog nekeer aan mij moest komen ...

ALBERT : Hebt ge het helemaal zitten.

ANNABEL : *Dromend.* Mijn klein bolleke.

ALBERT : Jamaar nee! Zeg dat het geen waar is hé!

ANNABEL : Noemt die van u ook ...?

ALBERT : Nee. Ja. Ja ja ja, ik noem die van mij ook bolleke. Bolleke Bokito. Nen meter 98, schoon krullend haar, brede lippen en hij is nog zwart ook.

ANNABEL : *Enthousiast.* Ooohhh, 't is nen ...

ALBERT : *Overenthousiast.* Ja, 't is nen blackie.

ANNABEL : *Wijst op Albert zijn kruis.* Enthousiast. En heeft hij ... ?Maakt nu een handgebaar van groot geslachtsdeel.

ALBERT : *Enthousiast.* Hooo, ja, hij is ... Met handgebaar overdrijft hij steeds meer in de lengte van het geslachtsdeel. Plotsklaps wordt hij heel nuchter. Vindt ge ook niet dat gij nogal indiziscreet (indiscreet) wordt, madam? Hoelang is ... ? Elk in zijn bed hé zeg.

ANNABEL : Ge moet mij pardonneren, Albert. Ik zal tenandere mijn handen vol hebben met mijn bolleke Jeroom.

ALBERT : En is het met bolleke Jeroom dat ge de Franse kazen gaat gaan fotograferen?

ANNABEL : Sstt!!! *Ze legt haar vinger op haar mond. Fluisterend.* Ik ga niet naar Frankrijk. Die Franse bollekes zijn verzonnen om hier te kunnen zijn met mijn bolleke.

ALBERT : Ge wilt zeggen ... Ja maar nee hé zeg!!

ANNABEL : Dat kan toch geen probleem zijn.

ALBERT : Dat peinst gij, madam.

ANNABEL : Maar enfin, Albert, wat is het probleem? Filiep vertrekt naar zijn mannequins en zien we d' eerste drie dagen niet weer. Bolleke Jeroom komt naar hier en is vertrokken tegen dat Filiep weer komt.

ALBERT : Doe dat niet, madam. Er gaat miserie van voortkomen. En nu dat het juist zo goed gaat mee meneer.

ANNABEL : Dat was gewoon omdat we alle twee een zwak moment hadden.

ALBERT : Maar zie dat hij toevallig vroeger naar huis komt.

ANNABEL : Zoudt gij uwen blackie laten voor wat dat hij is om bij uwen echte vent te kunnen zijn?

ALBERT : Ziet gij soms 'Onnozelaar' op mijn voorhoofd staan, madam?

ANNABEL : Dus zal Filiep dat ook niet doen. Die profiteert tot de allerlaatste moment van zijn popkes terwijl dat ik hier profiteer van mijn bolleke Jeroom.

ALBERT : Jongens, jongens, jongens, en ik die meende dat ik hier alles al meegemaakt had.

ANNABEL : Het leven kan zo schoon zijn, Albert.

ALBERT : Soms, madam, soms. Maar voor nen hy ... hyzyënische (hygiënische) assistent meestal niet.

ANNABEL : Komaan, Albert, waar maakt gij nu een probleem van?

ALBERT : Het is maar als ik mijn mond voorbij klap, hé madam. Stelt ui voren dat ik achter drie dagen tegen meneer Filiep, bolleke Jeroom zeg uit pure gewoonte.

ANNABEL : Albert, zijt ge zot?

ALBERT : Kan zijn, maar dan besef ik het wel zelf nog niet. ... 't Is maar als ge een dagske ouder wordt dat uw hersenen u al nekeer in de steek durven laten en ...

ANNABEL : Ik zal u een geheugensteuntje geven. Nen halven euro per uur opslag.

ALBERT : Merçi, madam. Weet ge wat dat het is? Moest het zijn dat ik peins dat ik het ga vergeten, ik kan het nog altijd opschrijven ook hé.

ANNABEL : Ge zijt nen schat, Albert.

ALBERT : Awel, als ik eerlijk mag zijn, ge zijt d' eerste niet die het zegt, madam.

ANNABEL : Als ge Filiep ziet, zeg hem dan dat hij zich moet haasten want dat de trein binnen twintig minuten vertrekt. *Af, naar slaapkamer Filiep en Annabel.*

ALBERT : Zonder mankeren, madam. *Hij haalt zijn notitieboekje en klein potloodje uit een zak van zijn jasje. Hij likt aan het potlood terwijl hij leuke likkende geluidjes maakt. 13 euro ... plus nen halven euro is 13,50 per uur. Ja, nu moet meneer Filiep hem natuurlijk maar drie nieuwe bollekes meer pakken om aan mijn 15 euro te geraken.*

FILIEP : *Komt al fluitend uit de badkamer.*

ALBERT : Ja, meneer is ter graag bij zo te horen.

FILIEP : Het zijn die schone vooruitzichten, hé Albert.

ALBERT : Ho, dan kan het gemakkelijk gebeuren dat ge binnen een paar uurkes een toontje of twee lager gaat fluiten.

FILIEP : Ik zie niet in waarom. Myriam is rap content. Ze is speels, ze ...

ALBERT : Ja ja, dat bolleke. Maar 't is maar als dat ander bolleke hier ook ...

FILIEP : Bollekes, bollekes. Er komt toch maar één bolleke.

ALBERT : Doe dat niet, meneer. Brengt dat kind niet mee naar huis. Ga naar een hotel, huurt een kamer, kruipt drie dagen in een klein tentje waardat ge ulder mee moeite kunt in bewegen, maar brengt ze niet mee naar huis.

FILIEP : Albert, ziet ge spoken? Ik heb al ik weet niet hoeveel van die schone vogelkes meegebracht als mijn vrouw ...

ALBERT : Luistert nu voor ene keer naar mij en komt er niet mee naar hier.

FILIEP : En waarom niet?

ALBERT : Omdat ... Omdat ... Ewel, omdat ... Hoe moet ik dat nu zeggen, allee?

FILIEP : Wat moet ge zeggen?

ALBERT : Eh, het gene dat ik niet mag zeggen.

FILIEP : *Maakt een handgebaar aan zijn slapen. Albert, als ge u niet goed voelt, ga dan nekeer naar den dokter hé. Af naar slaapkamer Filiep en Annabel.*

ALBERT : Djuu djuu djuu, dat is wreed hé. Bosbrand op zee en geen water om te blussen. Ik kan beter nu al beginnen liegen om straks in form te zijn. Ge moet dat tegenkomen. Alles weten en niets mogen zeggen.

Annabel en Filiep komen uit slaapkamer Filiep & Annabel met hun koffer.

ANNABEL : Ik pak u mee met den auto naar het station en rij vandaar wel verder.

FILIEP : Perfect. Ja, tons kunnen we ...

Ze draaien zich om en gaan naar de ingangsdeur.

ALBERT : Momentje. Ik heb nog een probleem.

Annabel en Filiep draaien zich terug om.

FILIEP : Ja, kom, haast u, Albert, want den trein ga niet wachten hé.

ALBERT : Zou het erg zijn moest ge hem missen, meneer? *Licht heel fijntjes, stopt al met eens met lachen.* Ik vraag mij drie dagen congé.

FILIEP : Zo al met nekeer?

ALBERT : Ja, een bevestigingske heten ze dat. Ik peins bij mijn eigen: dat is puur verlies voor die mensen als ik hier blijf rondlopen. Er gaat geen werk zijn als ze hier niet zijn en ...

ANNABEL : Nee nee, geen sprake van. Ge blijft.

FILIEP : Nee nee, geen sprake van. Ge blijft.

ALBERT : Maar er gaat geen werk zijn.

ANNABEL : Voor ... Voor het huis te bewaken.

FILIEP : Voor ... Voor het huis te bewaken.

ALBERT : Maar peinst aan jullie portemonnee, jongens.

ANNABEL : Dat doen we. We zouden niet graag hebben dat er iets gepakt wordt als we er niet zijn.

ALBERT : En zie dat ze mij pakken.

ANNABEL : Daar moet ge volgens mij op uwe leeftijd niet bang meer voor zijn, Albert.

ALBERT : Bedankt voor het compliment, hé madam.

ANNABEL : *Neemt Filiep vast. Oh, ik vind dat zo zielig dat we nu elk onzen eigen weg moeten gaan.*

FILIEP : Ja, nu dan we juist zo ...

ANNABEL : *Omhelst en kust hem. Oh, Filiepke, ik ga u missen, ik ...*

FILIEP : Ik ga mij gene moment op mijn werk kunnen concentreren door ... *Kust haar.*

ALBERT : Hooo, 't leven kan toch hard zijn hé.

ANNABEL : *Komt los uit omhelzing. Albert, we rekenen wel op u hé.*

ALBERT : Zonder mankeren, madam.

ANNABEL : *Bye! Beiden nemen hun koffer en gaan naar de ingangsdeur.*

FILIEP : **Albert.** *Net voor ze de deur uitgaan, komt Filiep nog snel even bij Albert, hij fluistert. Tot straks. Hij loopt terug naar de ingangsdeur.*

ANNABEL : *Komt op haar beurt tot bij Albert, ze fluistert. Tot straks. Ze loopt terug naar de ingangsdeur.*

ALBERT : Allee, tot straks hé!!

FILIE & ANNABEL Tot straks?

ALBERT : Krabt in zijn haren. Uih ...

BLACK OUT

TWEEDE BEDRIJF

ALBERT : *Stoft met plumeau de trouwfoto van Filiep en Annabel af. Weet ge wat dat ge moet kunnen om hier te mogen werken? ... Liegen. Den ideale werknemer hier is den dienen die zijn eigen leugens gelooft. Stoft verder af. ... Pas op, der is ook één groot voordeel aan hé. Hoe meer dat ge liegt hoe meer dat ze u betalen.*

FILIEP : *Komt met zijn koffer in zijn hand via de ingangsdeur de living binnen. En hier ben ik al weer zie.*

ALBERT : Zijn de mannequins al geselecteerd, meneer?

FILIEP : Ja, en ik heb gekozen voor een zekere Myriam. Nogal aan de kleine kant maar ... *Maakt met zijn vingers een gebaar van 'formidabel'.*

ALBERT : Aan de kleine kant zegt ge. Dus genen echte mannequin met benen tot onder haar oksels.

FILIEP : Maar poer, Albert. Puer dat dat kind heeft. Ja, ge zult het tenandere straks wel zien hé.

ALBERT : Ik peins dat ik de eerste drie dagen niet ga weten waar eerst gekeken.

FILIEP : Ge spreekt dus uiteraard niet over madam Annabel als Myriam hier is.

ALBERT : Meneer, voor wie aanziet gij mij wel toch? Ik ben wel nen hy ... hyzyënische assistent mee klasse hé. Nekeer dat ge 13,50 euro per uur verdient, zijt ge wel genen gewonen onnozelaar meer hé.

FILIEP : Laten we goed afspreken. Ge moeit u nieverst mee en doet gewoon wat dat ge anders doet.

ALBERT : Dus meneer zijn avontuurkes regelen en als er tijd overschiet nekeer stofzuigen.

FILIEP : Vindt ge nu zelf ook niet dat ge aan het overdrijven zijt?

ALBERT : g' Hebt gelijk, meneer. Drie verschillende vrouwen in één week is verre van overdreven. *Gaat naar foto van Filiep en Annabel aan de muur. Den dienen kunnen we beter draaien zeker, meneer? Draait foto aan de muur. Het ga een beetje raar zijn hé. Als ge hier in al uw glorie bovenop bolleke Myriam in de zetel ligt en uw vrouw hangt naar u te kijken.*

FILIEP : Soms hebt gij echt van die fenomenale invallen hé.

ALBERT : Geniaal zijn, heten ze dat, meneer. Weet ge waar dat mijnen trouwfoto van mij en mijnen Gerard ligt ? ... Van boven op ons kleerkast en tons nog met de foto naar beneden. Geern zien dat we mekaar nog doen.

FILIEP : Bij mij en Annabel ligt dat met zijn vlagen.

ALBERT : Inderdaad. Hier is 't alles of niets. Ik weet niet hoedat gij dat volhoudt. Azo al die vrouwen terzelfdertijd. Zegt gij dan nog domweg Myriam tegen Annick of Annabel tegen Marjan? Ik zou al die namen door mallekaar slaan.

FILIEP : Gewoon een kwestie van uw hoofd koel te houden.

ALBERT : Is wel ook niet simpel hé. Heel uw lijf sta in vuur en vlam, maar uw hoofd moet ge koel houden. Ja, goed weer. Als ik in mijne jongen tijd in form was met mijne Gerard wisten we soms niet eens niet meer hoe laat dat het was.

FILIEP : Ik weet niet wat dat dat is met mij, maar af en toe kan ik mijn eigen niet meer volgen. Ik voel nog altijd iets voor Annabel, maar het is dat avontuur hé. Als ik eentje zie dat ook maar een beetje doenbaar is, ben ik verkocht en ... Dat geeft mij zo nen kick hé.

ALBERT : Hoo, ik peins dat gij hier dan aan het goeie adres gaat zijn, meneer. Volgens mij gaat ge hier keure hebben van meer dan ene kick.

FILIEP : Maar enfin, Albert, wat insinueert gij eigenlijk altijd?

ALBERT : Awel ik uih ... Ik wil zeggen ... *De bel gaat.* ... dat de bel gaat. En daar is ... Met handgebaar naar de ingangsdeur. ... **bolleke Myriam!**

FILIEP : Doe open, Albert. Doe open. *Hij gaat languit in de zetel liggen.*

ALBERT : *Opent de ingangsdeur. Mademoiselle.*

MYRIAM : *Komt de living binnen. Ze is een Nederlandse, vooraan de twintig. Een heel kwik type, korte jeansrok, uitdagende bloes en jeansvestje. Ze maakt een blaas met haar kauwgom, duwt Albert eventjes opzij, komt stoer uitdagend naar achter de zetel. Ze gooit haar koffer in het rond.*

ALBERT : Allee, ook nen goeien dag hé. z' Is met moeite nen meter en een half groot en z' heeft pretten voor twee meter drie kwart.

MYRIAM : *Staat nu achter de zetel, trekt haar vestje uit, gooit het weg, trapt over de rugleuning van de zetel in de zetel. Ze gaat bovenop Filiep zitten en begint hem te kussen.*

ALBERT : Bei!!! Ze draait hem een tong mee die sjeike (kauwgom) in haar mond.

MYRIAM : *Richt zich op in zetel en haalt kauwgom uit haar mond. Ze maakt duidelijk dat ze wil dat Albert die neemt.*

ALBERT : *Neemt deze met lange vingers aan.*

MYRIAM : *Maakt Albert nu met een wuivend gebaar duidelijk dat hij moet verdwijnen.*
Doeiiii!!

ALBERT : *Bekijkt Myriam nog eens goed van kop tot teen. Komt naar achter de zetel. Ja, merde hoor, meneer. Af naar de keuken.*

MYRIAM : *Ze praat steeds Hollands. Oh, Filip! Ze gaat naar de zetel, gaat terug bovenop hem zitten en kust hem. Ik kan niet zegge hoe gelukkig ik ben dat ik bij mijn klein, lief ventje ben. Ze kust hem opnieuw. Ze veert nu uit de zetel en gaat naar haar jeansvest. Maar nou ik eraan denk, ik heb wel nog een eitje met jou te pelle.*

FILIEP : Ah ja?

MYRIAM : *Haalt pakje kauwgommen uit haar vestzak, steekt er ene in haar mond. Sedert wanneer is het gepermitteerd dat als ik jou zie aan het station en ik zwaai naar jou dat jij doet alsof jij mij niet eens kent?*

FILIEP : Ik vind dat normaal omdat ...

MYRIAM : Nouuuu, ik vind dat helemaal niet normaal. Als ik bij jou ben kan je niet genoeg van me krije en als ...

FILIEP : Maar mijn klein bolleke toch. Ik kon ...

MYRIAM : Als jij dat normaal vindt, vrees ik dat jij je een ander 'bolleke' zal moete zoeke.

FILIEP : Ge hebt er waarschijnlijk niet aan gepeinsd dat dat madammeke dat naast mij stond wel nekeer mijn vrouw zou kunnen geweest zijn.

MYRIAM : Dat was ... Oh, sorry, Filip. *Lacht.* Nou, dan heb je wel vijf minute geluk gehad dat ik niet onmiddellijk bij jou geraakte en rond jou nek kwam hange. *Haar gemoedstoestand slaat om.* Wat deed jij daar met haar?

FILIEP : *Speels.* Ik was er gewoon voor aan het zorgen dat Annabel peinsde dat ik op zakenreis ben en dat zij vertrok naar het buitenland.

MYRIAM : *Gaat terug bij hem in de zetel zitten. Ooohhh, Filip!!! Je mot me excusere, maar ik kon niet wete ... Neemt zijn hoofd tussen haar handen om hem te kussen. Momentje. Ze stapt uit de zetel, haalt haar kauwgom uit haar mond, legt deze op de salontafel en gaat dan opnieuw bij hem zitten. ... dat jij zulke goeie bedoeling had. Ze kust hem. Nou, ik weet niet wat het is, maar als ik bij jou ben, gaat mijn bloed precies de helft sneller strome. Ze kust hem. Ze gaat nu met haar rug tegen zijn borst zitten, haar benen languit in de zetel en slaat zijn beide armen om haar heen. Wat staat er op het programma?*

FILIEP : Ja, we kunnen misschien ...

MYRIAM : *Ze veert recht, gaat op haar rug in zetel liggen. Komaan, Filip, fluister zoete woordjes in die kleine oortjes van me.*

FILIEP : Maar ik heb sedert de laatste keer wat we mekaar gezien hebben nog genen tijd gehad om nieuwe te verzinnen.

MYRIAM : *Veert recht in zetel. Geeft hem een speelse klap op zijn wang. Excuus afgeweze.*

Ze gromt speels. Maak me helemaal gek van verlange naar je.

FILIEP : *Rozegeurboterbloemenliefje . Hij kust haar.*

FILIEP : ... *Manneschijnrozedoornenprikje. Hij kust haar.*

ALBERT : *Albert komt met de plumeau in zijn hand de living binnen en kijkt naar het tweetal.*

Terzijde tot publiek. Dat ge dat doet als ge veertien jaar zijt, ja, maar ...

FILIEP : *Ochtenddauwmadeliefje. Hij kust haar. De telefoon gaat.*

Telefoongaatvergeetmijnietje. Hij wil zich losmaken uit omhelzing en naar de telefoon gaan.

MYRIAM : *Houdt hem tegen. Jijblijfthierhoorjemenietje. Ze trekt hem bovenop zich en kust hem.*

ALBERT : Weet ge wat dat ik peins dat gij zijt, meneer? ... Nen simpelare. Weet ge wat? Ik zal oppakken. *Hij praat een bedenkelijk A.N. Hallo? ... Ja, dan zijt ge goed verbonden, madam. ... Filiepke? Met wie spreek ik alstenblijft? ... Toetje Annick. ... Ofdat ge hem kunt spreken.*

MYRIAM : *Ze duwt Filiep van zich af. Ooohhh!!! Maak me gek, Filip. Ze schudt hem door elkaar. Gek. Gek. Gek. Gek. Ze trekt hem nu weer bovenop zich.*

ALBERT : *Blijft in een gebrekkig AN praten. Hem spreken gaat nu moeilijk gaan, vrees ik. Filiepke doet 's noens altijd wat turnoefeningskes en daar is 't hij juist aan begonnen. ... Ge belt vanuit de statie en ge gaat daar sebiets gaan zijn. Ewel, dat gaat misschien een beetje moeilijk worden omdat ... Hallo? ... Hallo? Hij schudt nu met de telefoon. Legt telefoon neer en gaat op weg naar de keuken. Courage meneer. Bolleke Myriam is ter al en toetje Annick zal hier nog allichte gaan zijn.*

FILIEP : *Richt zich op in Zetel. A ... Albert.*

ALBERT : Aan mij moet ge u niet storen hoor, meneer. Doe gerust voort waar dat ge mee bezig zijt.

FILIEP : Wie was dat aan de telefoon?

ALBERT : Uih ... *Fluistert. Toetje Annick.*

FILIEP : Spreek maar gewoon hé. Myriam en ik hebben geen geheimen voor mekaar.

ALBERT : *Zo luid als hij maar kan. Toetje Annick!!!*

FILIEP : Toe ... Zeg dat het geen waar is hé.

MYRIAM : Toetje Annick? *Venijnig.* Misschien moet meneer maar eens één en ander toelichte?

FILIEP : *Kijkt naar Albert. Ja ...*

ALBERT: *Herhaalt de 'Ja' op identiek dezelfde wijze. Ja ...*

MYRIAM : *Echt gepikeerd.* En kan er mij nu eindelijk iemand zegge wie toetje Annick is?

FILIEP : Luistert, bolleke, toetje Annick dat is ... *Kijkt naar Albert.*

ALBERT : Dat spreek voor zijn eigen, hé mademoiselleke. Bij ons is een toetje, een taartje.

MYRIAM : Een ...?

ALBERT : Ja. Eentje mee veel crème fraiche. Goed hoor.

MYRIAM : *Gepikeerd.* En dat taartje telefoneert.

ALBERT : Niet overdrijven, hé mademoiselle. Dat was de madam van de bakkerij waar dat ze die taartjes maken. Toetje Annick.

MYRIAM : Nouuuu seg, zo'n uitleg voor zo iets stoms. Ik moet effe naar de plee. *Ze wijst op de deur van de badkamer en af deur badkamer.*

ALBERT : Meneer Filiep zegt dat ge gerust nen dag of drie op de plee moogt blijven zitten.

FILIEP : Albert, we komen in de problemen hé.

ALBERT : Ik niet ... maar gij wel.

FILIEP : Beseft ge wel goed wat dat er op ons afkomt.

ALBERT : Ik peins, een dik onweer, meneer.

FILIEP : Maar hoe kan dat nu dat toetje Annick uitgerekend vandaag naar hier komt als bolleke Myriam hier is?

ALBERT : En gij weet dat niet, meneer?

FILIEP : Nee, ik weet dat niet. Dat is voor mij een groot raadsel.

ALBERT : Omdat gij haar verleden week gezegd hebt dat uw vrouw vandaag voor een paar dagen vertrok naar Frankrijk.

FILIEP : En betekent dat dat zij daarom naar hier moet komen?

ALBERT : Zij is zo goed van u wat gezelschap te komen houden.

FILIEP : Maar ik heb al gezelschap.

ALBERT : Ja, maar dat hebt gij haar waarschijnlijk niet gezegd.

FILIEP : Verdomme toch. Dat was stom van mij hé.

ALBERT : Allee, 'k ben blij dat ge het zelf inziet. Ja pas op, en aangezien dat ge dat aan tjeepke Marjan ook gezegd hebt, moogt ge de die tien keren van de negen hier ook verwachten.

FILIEP : Ah nee hé! Dat is gewoon niet eerlijk. Waarom moet mij dat nu weeral overkomen?

ALBERT : Awel, mij kan het moeilijk overkomen omdat ...

FILIEP : Bespaar mij uw details, Albert, ja? Drie vrouwen allee.

ALBERT : Drie vrouwen. Is nogal een beetje van een luxe, hé meneer. Gij moet nogal een beetje geern gezien zijn.

FILIEP : En het zag er allemaal zo schoon uit hé. Annabel weg voor drie dagen. Bolleke Myriam pakt haar plaats in mijn bed in en ...

ALBERT : Nu gaat ge vooraleer dat ge gaat gaan slapen eerst nog een spelleke 'Wie van de drie?' moeten spelen. Binnenkort begint gij op nen oliesjeik te gelijken, meneer. driehonderdvijftig vrouwen. Voor iedere dag ene en voor die vijftien dagen dat ge gene hebt, gaat ge nekeer elders.

FILIEP : Ik moet naar de statie hé. Ik ga proberen van toetje Annick weer op den trein naar Gent te zetten.

ALBERT : En met wat moet bolleke Myriam zich ondertussen bezighouden?

FILIEP : Ge verzint maar iets. En ik wil niet hebben dat die twee vrouwen mekaar hier zien.
Af via ingangsdeur.

ALBERT : Mekaar niet ... *Neemt Myriam haar jeansvestje op dat op de grond ligt. We staan er hier proper voor als ge het mij vraagt. 'k Ga mij een chicletse pakken van de mademoiselle. Hij neemt kauwgom uit vestzak van Myriam, steekt ze in zijn mond en begint er hevig op te kauwen. Laat mij nekeer peinzen. Hij gaat in de zetel zitten. Bolleke Myriam mag niet weten dat, terwijl dat zij een bad pakt, Filiepke in de zetel ligt met toetje Annick en tjeepke Marjan op hem ligt te wachten in de slaapkamer. Tons mag toetje Annick niet doorhebben dat zij in den hof moet gaan wandelen omdat enerzijds Filiepke ondertussen bij tjeepke Marjan zou kunnen gaan in zijn slaapkamer en anderzijds bolleke Myriam, als ze gedaan heeft met haar te wassen haar hier in de zetel zou kunnen zetten. Tjeepke*

Marjan mag niet doorhebben dat Filiepke bij haar in zijn bed ga blijven liggen en haar maar gaat meebrengen naar de living als bolleke Myriam buikkrampen krijgt en van de living naar de wc verhuisd is. *Begint enorm te lachen. Ja, saluut. Lacht nu nog meer. En wat doen we ondertussen met bolleke Jeroom van madam Annabel?*

MYRIAM : Op uit badkamerdeur. **Kan je me soms zegge waar Filip is?**

ALBERT : *Maakt een blaas met de kauwgom. Praat Hollands. 'k Zou 't niet wete.*

MYRIAM : Blijft ie lang weg?

ALBERT : *Terzijde tot publiek. Volgens mij is ze gespecialiseerd in stomme vragen stellen. Tot Myriam. Aangezien dat ik niet weet waar dat hij is, kan ik moeilijk weten hoelang dat hij gaat weg zijn.*

MYRIAM : *Gepikeerd. Nou ja, we zien wel. ... En wie ben jij? De poetsman?*

ALBERT : Niet gemeen worden, hé mademoiselle. De hy... hyzyënische assistent.

Er valt een stilte.

ALBERT : *Slaat naast zich op de plaats in de zetel. Zet u een beetje naast mij tebinst dat ge moet wachten. Een sjiekske (kauwgom)? Steekt het pakje kauwgommen haar richting uit.*

MYRIAM : Nou, jij knabbelt hetzelfde merk als ik.

ALBERT : Allee gij, ook wel toevallig hé.

MYRIAM : *Wijst op haar jeansvestje. Ik kan er ook ene van mijn pakkie neme.*

ALBERT : Nee nee. *Praat Hollands. Pak er maar ene van mijn pakkie.*

MYRIAM: Nou, dank je wel dan maar. *Neemt er ene. Werk je hier al lang?*

Beiden knabbelen enorm op hun kauwgom.

ALBERT : Bij meneer Filiep al vijf jaar. Daarvoor bij zijn vader vijftien jaar.

MYRIAM : Dan mot je meneer Filip wel heel goed kenne.

ALBERT : Zal wel zijn. 'k Heb hem al wat toeren weten doen.

MYRIAM : Lijkt ie op zijn vader? *Maakt een blaas met haar kauwgom.*

ALBERT : *Praat Hollands. Hij lijkt op zijn vader. Maar de warmbloedigheid heeft hij van zijn moeder. Probeert een blaas te maken met zijn kauwgom wat hem niet lukt.*

MYRIAM : *Uitdagend. Was het ...?*

ALBERT : En of dat het de moeite was. Die haar lichaamstemperatuur was een stukske hoger dan zevenendertig graden. Die begon maar koorts te krijgen aan vijfenveertig graden.

MYRIAM : Zij moet de ganse dag door het gevoel hebbe gehad dat ik heb als ik in Filip zijn gezelschap ben.

ALBERT : *Praat Hollands. Zweethandjes?*

MYRIAM : Kribels in de buik. *Maakt opnieuw een blaas met haar kauwgom.*

ALBERT : *Probeert tevergeefs een blaas te maken met zijn kauwgom.* De eerste keer dat ik in den donkeren alleen was met mijne Gerard en hij pakte mij eens goed vast, was het juist gelijk dat ik overal jeuk kreeg.

MYRIAM : Ik vind Filip een fantastische kerel. Heeft hij je al verteld dat hij van mij een echte mannequin wil make?

ALBERT : *Lacht enorm.* Volgens mij gaat hij u dan toch wel op stelten moeten doen lopen met die korte beentjes van u.

MYRIAM : *Gepikeerd.* Denk je nou echt dat ze in de modewereld alleen maar op zoek zijn naar grote mannequins?

ALBERT : Ge zoudt natuurlijk ook kunnen defileren met de kleine maatjes. De kinder ... Enfin, we zien wel, zei de blinde.

MYRIAM : *Gepikeerd.* We zulle inderdaad wel zien.

Het gesprek valt stil. Myriam maakt een nieuwe blaas met haar kauwgom wat Albert andermaal niet lukt.

ALBERT : Hoo, ik ben echt jaloers op u.

MYRIAM : Op mijn kleine maatjes?

ALBERT : Op die schone blazen die gij kunt maken met uw sjieke (kauwgom).

MYRIAM : Bij de ene 'sjieke' lukt het al wat beter als bij de andere. Wil je die van mij effe lene? *Haalt de kauwgom uit haar mond en biedt ze hem aan.*

ALBERT : Ewel uih ... Als het niet stoort knabbel ik wat harder op die van mij.

Hij begint enorm te knabbelen.

MYRIAM : Heeft hij jou dan nog niet verteld dat we binnenkort gaan trouwe?

ALBERT : Hij heeft mij zelfs nog niet verteld dat hij binnenkort gaat 'scheen'.

MYRIAM : Volgens Filip staat ze te springe om van hem te scheide.

ALBERT : *Praat terwijl hij enorm knabbelt op zijn kauwgom. Allee, gij weet echt veel meer of ik. Hij maakt een enorme blaas met zijn kauwgom. Gelukt!!*

De ingang deur gaat open en Filiep komt de living binnen.

FILIEP : Mislukt!!

MYRIAM: *Loopt bij hem. Ooohhh, Filip. Ze omhelst hem. Eindelijk ben je er. En wat is er mislukt, mijn klein ventje?*

FILIEP : Awel, ik ga naar de statie en zie hoedat ...

ALBERT : Meneer!!! Krijgt ge het helemaal, ja?

FILIEP : Merde! Ik zit zodanig met mijn gedachten elders dat ...

MYRIAM : Kan er één van jullie beide misschien zegge wat er gaande is en wat er is mislukt?

FILIEP : Niet aan storen, bolleke. Alles heeft te maken met zaken. Maar alles komt direct wel weer op zijn pootjes.

ALBERT : Als we eerlijk willen zijn is de kans wel heel klein, hé meneer.

FILIEP : *Met aandrang.* Alles komt op zijn poten, Albert. *Weer lief.* Maar die zaken kunnen wachten. Het voornaamste is toch dat ik hier helemaal voor u alleen ben.

ALBERT : Allee, voorlopig toch nog hé.

MYRIAM : Filip! Waar heeft hij het nou weer over?

FILIEP : Albert?

ALBERT : Ik wil gewoon zeggen dat de juffrouw hier drie dagen kan blijven maar tons weer plaats zal moeten maken voor madam Annabel.

MYRIAM : Hoo, Filip, zeg dat hij daarmee ophoudt.

FILIEP : Ik wil niet hebben dat er nog over madam Annabel gesproken wordt.

MYRIAM : En ik wil hebbe dat je er voor zorgt dat ze zo snel als mogelijk haar koffers pakt. Dan heb je hier inplaats van een madam Annabel ... *Met veel allure voor Albert.* ... een madam Myriam.

ALBERT : 'k Hoor het al. De mademoiselle ziet het zitten. En is uw lievelingsgerecht ook spruitjes?

MYRIAM : Eikes, spruitjes. Voor mij mag dat gewoon een lamskoteletje zijn met een licht verteerbaar sausje. Een beddetje heel jonge worteltjes met kleine schijfjes petat.

ALBERT : *Ironisch.* Allee, de doodgewone dagelijkse kost.

MYRIAM : Hoelang nog, Filip?

FILIEP : Ja, uih ...

MYRIAM : Acht dagen?

FILIEP : *Positief.* Ja, dat ...

ALBERT : Meneer, ik wil er mij niet mee moeien, maar acht dagen is wel niet lang hé. Ge beseft toch dat dat maar een week plus enen dag is hé. ... Maar aan de andere kant is acht dagen lang gelijk dat het nu slecht gaat met uw vrouw waar.

FILIEP : Wel ...

ALBERT : Geeft toe, hoelang is het niet geleden dat ge nog in de zetel in mallekaars arms gelegen hebt?

FILIEP : Wel ...

ALBERT : En hoelang is het niet geleden dat ge zodanig aan het vrijen waart dat ge van geen ophouden wist?

MYRIAM : *Enthousiast.* Echt?

ALBERT : Hooo, ik kan de tijd niet zeggen dat madam Annabel het al zitten had van alleen al maar naar meneer Filiep te kijken. Hé, meneer, 't is lang geleden dat het nog nekeer geboterd heeft tussen ulder waar.

FILIEP : Ja, dat moet nu toch al ...

ALBERT : Hooo, binnen acht dagen spreekt er hier allang niemand meer over een madam Annabel.

MYRIAM : Dat moeten we viere Filip. Het kan me niet schele dat ze ons same zien in de stad. Maar ik trakteer jou op een toetje.

De bel gaat.

ALBERT : *Terzijde, richting publiek.* Ik peins dat ze niet eens om een toetje zullen moeten gaan, want dat het toetje naar hier gekomen is.

FILIEP : Albert, wie ...?

ALBERT : *Gespeeld.* Ik zou het echt niet weten, meneer. Den bakker misschien?

FILIEP : Den bakker?

De bel gaat opnieuw.

ALBERT : Toetje Annick.

FILIEP : Zeg dat 't niet waar is hé. Moet zij nu juist komen.

ALBERT : We moeten toch brood hebben, hé meneer.

De bel gaat nu langdurig.

ALBERT : Moest het mogelijk zijn van in gang te schieten, meneer. 't Is maar dat de bel al voor de derde keer gaat.

FILIEP : Uih, ja ... Ja ... Trappelt in het rond.

ALBERT : Kijkt Filiep bedenkelijk aan. Allee ja. Lacht nu heel vriendelijk naar Myriam. Hij neemt haar mee naar de badkamer. De mademoiselle zal haar waarschijnlijk wel een beetje willen opfrissen voor haar uitstapke mee haar Filiepke. Gebruik gerust alles van madam Annabel. ... Haar tandenborstel wel liefst niet. Hij duwt haar de badkamer binnen en doet de deur dicht. Doeiii. Hij kijkt nu naar Filiep. Ja, zeg het gerust, meneer. Weer formidabel van mij hé.

De bel gaat.

ALBERT : Ik zal nu maar opendoen en weer iets verzinnen zeker? ... Zeg ja, want 'k zie het u azo peinzen.

FILIEP : Ja, ik weet het allemaal niet goed meer hé.

ALBERT : Dat is echt den eerste keer dat gij zonder inspiratie zit op gebied van met vrouwen bezig zijn, hé meneer.

De bel gaat nu onophoudend.

FILIEP : Ik weet niet ofdat ge het goed beseft, maar ze zou nu echt wel graag binnen komen hé.

ALBERT : Kalm blijven, meneer. Kalm blijven. Gewoon het scenario herhalen. Van het zetelke, naar het badje, naar het bedje.

FILIEP : Het is misschien nog niet tot u doorgedrongen, maar in het bad zit er al iemand.

ALBERT : Weet ik, meneer. Maar ge zendt eerst bolleke Myriam van het badje naar het bedje. Toetje Annick van het zetelke naar het badje en moest Tjiepke Marjan der op peinzen van ook nog naar hier te komen, hebt ge weer plaats in het zetelke. Ge moet gewoon leren van nen klare kijk te hebben op de situatie. Gaat naar de ingangsdeur. Dus

laat ik nu toetje Annick binnen. Kunt ge nog volgen, meneer? *Hij opent de ingangsdeur.*
Mademoiselle!!

ANNICK : *Is een vlotte verschijning van medio twintig.* **Albert! Blij van u te zien.**

ALBERT : Wij ook, juffrouw. Echt blij van u te zien. We zijn toch zo content datte nekeer langs komt. Hé, meneer.

FILIEP : Toetje! *Opent zijn armen.*

ANNICK : *Ze gaat bij hem. Ze omhelzen en kussen elkaar. Ze laat haar valies vallen.* **Ooohhh, Filiepke. Hmm. Kust hem. Hmm. Kust hem. Hmm. Kust hem. Hooo, Filiepke, ik voel dat ge gewoon zat te wachten totdat ik kwam. Uw vrouw weg voor drie dagen. Dat kan gewoon niet meer kapot hé. Ze kust hem nu vurig.**

ALBERT : *Stoft met plumeau. Terzijde tot publiek.* Heel den dag door zoudt hij totten(kussen).

ANNICK : *Los uit omhelzing.* **Albert, heeft Filiep u al gezegd dat we gaan trouwen?**

ALBERT : Met mallekaar?

ANNICK : *Lacht.* Oh, Albert, gij zijt geestig. Ja, het is voor binnenkort. Hoelang zou het nog duren, Filiepke?

ALBERT : Oh, op nen dag of acht moet dat wel lukken, hé meneer.

FILIEP : Wel ...

ALBERT : Ziet ge wel, geen probleem. Hij weet zelfs al wat dat er op den trouwmenu gaat staan. *Praat nu Hollands.* Lamskoteletjes met een licht verteerbaar sausje. Een beddetje van heel jonge worteltjes en kleine schijfjes petat.

ANNICK : Ho, Annabel zal niet weten waar ze het heeft als ze dat allemaal te horen krijgt.

ALBERT : En zij niet alleen, peins ik. Maar ja, het moest ervan komen hé. De laatste tijd was dat echt geen leven meer.

ANNICK : Ze kwamen dus niet meer overeen.

ALBERT : Vandennuchting nog beten ze naar mekaar gelijk nen hond en een kat.

ANNICK : Eén ding moet ik enorm appreciëren aan zijn ex, dat is dat ze volgens Filiep onmiddellijk akkoord was om te scheiden.

ALBERT : Ja, dat is waarschijnlijk het enige waarin dat ze overeen komen. En meneer wilt waarschijnlijk nen topmannequin van u maken?

ANNICK : *Fier.* Ja, hij vindt dat ik de ideale maten heb om op zo'n plank te paraderen.

ALBERT : Dat is waar. Bij u gaan ze geen verlengstukskes nodig hebben.

ANNICK : En het schijnt ook zo'n fantastisch beroep te zijn. Goeie sfeer en ...

ALBERT : Zeekeer. En ook allemaal enoooorm gehecht aan hun baas.

De telefoon gaat.

ALBERT : Zijn we thuis, meneer?

FILIEP : Uih ...

ANNICK : Natuurlijk zijn we thuis.

ALBERT : Ik ga opnemen. Maar het is wel op de juffrouw haar verantwoordelijkheid.

Neemt op. Hallo? ... Niet veel tijd. ... Jamaar. Hallo? ... Haaallo? Hij schudt met de telefoon.

Haaaaaallo? Kijkt naar Filiep. Ja pas op, ik had ook gern gehad dat ik kon zeggen: verkeerd verbonden, maar ...

FILIEP : Maar ...?

ALBERT : Juffrouw Marjan aan de statie.

FILIEP : Ik ga ongelukken doen hé!

ANNICK : En wie is die Marjan?

FILIEP : Uih ...

ALBERT : Ge moet het niet te ver gaan zoeken, hé meneer. ... Nen lastige klant. Ah ja, hoe haalt ze het in haar hoofd om u nu te komen lastig vallen. g' Hebt al uw handen vol.

ANNICK : Ik geloof dat ik nog moeilijk kan volgen.

ALBERT : Ik peins dat meneer het stillekesaan ook moeilijk gaat beginnen krijgen. Die Marjan is nen lastige klant van meneer en staat op meneer te wachten aan de statie.

FILIEP : En ik ga niet.

ALBERT : Dat zou nu echt stom zijn waar, meneer.

FILIEP : Ah ja, en waarom?

ALBERT : Omdat ze zij tons naar hier ga komen en dat zou al heel wat minder kunnen zijn.

FILIEP : Ja ja, ik moet ... Duizend keren excuus, toetje, maar willen of niet, ik moet eerst een dringend probleem oplossen.

ANNICK : Ik vergeef het u. *Ze kust hem. Als we daarachter maar bij mekaar zijn. Ik pak een badje, trek een uitdagend niemendalleke aan en ondertussen is mijn klein Filiepke hier weer.*

FILIEP : Een subliem idee, toetje.

ALBERT : Ik vind het al heel wat minder subliem, maar ja, wie ben ik om daarover te oordelen hé.

FILIEP : Albert, sedert wanneer moet u met wat de gasten doen of laten? Als mijn toetje haar een bad wilt pakken, dan pakt ze haar een bad. Ik stel zelfs voor dat u haar bad laat vollopen.

ALBERT : Hoo, ik peins dat de kans groot zal zijn dat het al volgelopen zal zijn.

FILIEP : Het is niet de gewoonte dat er hem iemand wast in het water van ... *Heeft door waarover Albert het heeft.*

ALBERT : Iemand anders. Is 't dat wat dat ge wilt zeggen, meneer?

ANNICK : Enfin, waarom discuten? Ik laat toch zelf mijn bad wel vollopen. *Op weg naar de badkamer.*

FILIEP : Nee.

ANNICK : Wat 'nee'?

FILIEP : Nee, u pakt u geen bad.

ANNICK : Maar enfin, Filiep, wat ...?

FILIEP : Nee, geen bad.

ANNICK : En kan ik er misschien ook een verklaring voor krijgen?

FILIEP : Natuurlijk. *Weet duidelijk niet wat te zeggen. Die ... Die zal Albert u geven, want ik moet nu dringend naar de statie. Af via ingangsdeur.*

ANNICK : Bon. *Kijkt naar Albert.*

MYRIAM : *Off, uit badkamer. Albert!!!*

ANNICK : *Kijkt naar de badkamerdeur. Wat ...?*

ALBERT : Ja, voilà, daarmee is de verklaring wel gegeven hé.

ANNICK : Albert, wie zit er in dat bad?

ALBERT : Ja ...

MYRIAM : *Off, uit badkamer. Albert!!!*

ALBERT : Iemand die mij kent, dat in ieder geval hé. Dat moet ... Mag ik nekeer wreed goed peinzen.

ANNICK : Enfin, Albert, ge wilt mij toch niet vertellen dat ge niet weet wie dat er hier in bad zit.

ALBERT : *Krachtige inval. De zuster van madam Annabel.*

ANNICK : Dat kunt ge niet menen. Tons moet ik hier ... *Op weg naar de ingangsdeur.*

ALBERT : Nee nee, blijf. Ge zijt hier nu toch.

ANNICK : Maar ik kan hier toch niet blijven met de zuster van Annabel in huis.

ALBERT : Ja ja, maar dat weet ze zij nu nog niet hé.

ANNICK : Wat weet ze niet? Dat ze de zuster is van Annabel?

ALBERT : Ja. ... Uih nee. Ze weet niet wie datte gij zijt.

ANNICK : Maar wat doe ik hier?

ALBERT : Dat moeten we nu verzinnen hé.

ANNICK : Als ge maar weet dat ik daar niet sterk in ben.

ALBERT : Hooo, maar ik wel. Wacht, uih ... Gij zijt de vriendin van meneer.

ANNICK : Maar ...

ALBERT : En van madam. Ge zijt hier toevallig binnen gekomen en ge wacht totdat madam weer is.

MYRIAM : *Off, badkamer. Albert, kan ik een handdoek krije?!*

ANNICK : Maar dat is toch ...

ALBERT : Alles komt in orde. Juist de juffrouw eerst nen handdoek gaan geven. *Terzijde tot publiek.* En zeggen dat ze madam haar zuster is. We spelen onmiddellijk voort. *Af, badkamer.*

ANNICK : Hoe haalt hij het in zijn hoofd? Ik onder hetzelfde dak met de zuster van ... Komaan zeg. Ik lig naast Filiep en zij komt de slaapkamer binnen. Wat betekent dat? En dan zeg ik: ik vervang uw zuster.

ALBERT : *Off, badkamer.* Nee nee, ge kunt beter nog een beetje in de badkamer blijven, mademoiselle.

MYRIAM : *Komt met een badhanddoek rond zich geknoopt de living binnen, ze bemerkt Annick. Albert, wie ...?*

ALBERT : Ja, wie was dat nu weer?

MYRIAM : Kan de juffrouw mij soms zegge wie ze is wat wat ze hier te zoeken heeft?

ANNICK : Ik ben een vriendin van meneer.

MYRIAM : Ho, Albert, hoor je dat? De juffrouw is ...

ALBERT : En van madam.

MYRIAM : Wat 'En van madam'?

ALBERT : De juffrouw is een vriendin van meneer ... en van madam.

MYRIAM : Ah ...

ALBERT : *Speels.* Jaaaaa. Dat verandert heel de situatie natuurlijk.

ANNICK : En mag ik vragen wie de juffrouw is dat ze hier zomaar een bad pakt?

ALBERT : Dat is uih ... De zuster van madam Annabel. Dat zei ik toch al.

MYRIAM : Ik ben ... Ik mag er zelfs niet aan denken dat ik de zus van die Annabel zou zijn.

ANNICK : Jamaar, wie?

ALBERT : De ... *Met een enorme inval.* De halfzuster! Ah ja, moest ge de halfzuster van madam Annabel niet zijn, hoe zoudt ge anders in haar bad zitten waar. *Stelt beiden aan elkaar voor.* Annick dat is Myriam. Myriam, dat is Annick. *Ze geven elkaar de hand.*

ANNICK : Aangenaam.

MYRIAM : Hey. Excuus dat ik er zo bijloop, maar Filip had mij niet verteld dat er een vriendin op bezoek zou komen.

ALBERT : De juffrouw is waarschijnlijk heel toevallig langs gekomen?

ANNICK : Ja, ik was in de stad en ik dacht: ik wip nekeer binnen bij Filiep en Annabel.

MYRIAM : Nou ja, bij mij was het eigenlijk al even toevallig. Ik dacht: ik trek er eens voor een dagje op uit bij ons Annabel.

ALBERT : Drie dagen. Niet één dagske, maar drie dagen.

ANNICK : Zij blijft ook ...?

ALBERT : Ja. En g' hebt alle twee geluk, want meneer is thuis en madam niet.

MYRIAM : Insinueer jij daar iets mee, Albert?

ALBERT : Nee nee, ge moet daar niets achter zoeken. Ik bedoel alleen maar dat het slechter kon geweest zijn. Meneer en madam niet thuis. Dan zouden de mademoisellekes gewoon rechtsomkeer kunnen maken hebben. Kan ik iets doen voor de mademoisellekes?

MYRIAM: Nou ... Ik weet niet, uih ...

ANNICK : Ik zou graag eens nader kennis maken met de juffrouw. Filiep zijn familie wat beter leren kennen.

ALBERT : Hoo ja, dat zou interessant kunnen zijn. Investeren in de toekomst.

ANNICK : Ik moet eerlijk zeggen dat ge niet op Annabel gelijk.

ALBERT : *Al lachend.* Ja, daarom is ze ook van nen andere vader hé.

ANNICK : En kunt ge het vinden met uw halfzuster?

MYRIAM : Nou ...

ALBERT : Als ge eerlijk wilt zijn, eigenlijk meer niet dan wel, hé mademoiselle Myriam. Met meneer Filiep kunt ge het anders veel beter vinden hé.

MYRIAM : *Matig toegevend.* Nou, hij ligt me inderdaad beter, ja.

ALBERT : Ja, pas op, als juffrouw Annick eerlijk wilt zijn voelt ze ook meer voor de vriendschap van meneer Filiep dan voor de vriendschap van madam Annabel.

ANNICK : Hij is ook veel maar attent, carrièregericht.

MYRIAM : Ja, en niet alleen dat. Hij is ook veel begrijpender, aantrekkelijker.

ANNICK : Ja, en dan zwijg ik nog over zijn speelsheid, zo los, zo ...

MYRIAM : Dat temperament, dat senzuele.

ALBERT : Hoo, 'k hoor het al. g' Hebt hem alle twee al goed bestudeerd.

ANNICK : Ja, ik wil het niet onder stoelen of banken steken. Ik bewaar de vriendschap voor Filiep, zeker niet voor Annabel.

MYRIAM : Nou, volledig akkoord. Ik blijf ook kome voor Filip. Anders had ik allang geen contact meer met mijn halfzus.

ALBERT : Azo te horen heeft meneer Filiep het echt niet getroffen met zijn Annabel.

ANNICK : Wat ik nu zeg, blijft onder ons. Maar zij is zeker niet attent of carrièregericht.

MYRIAM : Niet begrijpend. En zeker niet ruimdenkend.

ANNICK : Ja en van speelsheid en los zijn moeten we niet eens spreken.

MYRIAM : Ja en het temperament en het senzuele zijn bij haar ver te zoeken.

ALBERT : Allee, in feite heeft ze niets van al datgene wat meneer Filiep heeft.

ANNICK : Ik twijfel er zelfs sterk aan ofdat hij gelukkig getrouwd is.

MYRIAM : Ik heb me al dikwijls de vraag gesteld of ze niet beter zoude scheide.

ANNICK : Dat zou voor hem waarschijnlijk een zegen zijn.

ALBERT : Ja, dan kan hij weer van zijn vrijgezellenleventje genieten. In ieder badje een ander schatje.

MYRIAM: Oh, Albert, dan ken jij Filip niet.

ANNICK : Filiep is trouw. Content met één vrouw.

ALBERT : Ik vind dat ik beter eerlijk kan zijn. Hij heeft mij gezegd dat hij een nieuwe vriendin heeft en binnenkort gaat hertrouwen.

ANNICK/MYRIAM : Allee!/Nooooou!

ALBERT : Ja, als ik hem goed verstaan heb, zou het zelfs niet lang meer duren. Zo een ...

ANNICK/MYRIAM : Een dag of acht/Acht dage.

ANNICK : Heeft hij u dat verteld?

MYRIAM : Ja, hij heeft me in vertrouwde genome. Ik ben ook niet voor niets zijn schoonzus.

ANNICK : Heeft hij u dan ook al verteld wie de nieuwe gelukkige wordt?

MYRIAM : Natuurlijk. Iemand die klaar staat om de mannequinwereld te veroveren.

ALBERT : Ja, maar het schijnt wel dat ze gaat defileren met verlengstukjes.

ANNICK : Daar weet ik anders niets van. *Kijkt naar de lengte van haar benen.* Ik peins anders dat haar benen lang genoeg zijn om ...

ALBERT : *Praat er snel over heen, heel speels, fier.* Ik weet zelfs al wat dat er op de trouwmenu gaat staan!

MYRIAM : Ik ook! Mijn lievelingsgerecht. Lamskoteletjes met een beddetje ...

ANNICK : Bedoelt ge dat Filiep op zijn huwelijk uw lievelingsgerecht ...?

ALBERT : Ook zijn lievelingsgerecht hé. Het lievelingsgerecht van de familie. Dat zal het enige zijn waardat madam Annabel zou kunnen mee akkoord gaan op dat huwelijk.

MYRIAM : Heeft Filip jou al gevraagd voor zijn huwelijk?

ANNICK : Zal wel zijn. Ik peins dat hij moeilijk gaat kunnen trouwen zonder mij.

MYRIAM : Ah zo. En waarom als ik vrage mag?

ALBERT : Omdat ... *Gemaakte inval*. De mademoiselle is getuige.

MYRIAM : De 'mademoiselle' is getuige op ...

ANNICK : Heeft Filiep u al gevraagd voor zijn huwelijk?

MYRIAM : Zonder mij zal hij er zelfs niet kunne aan beginne.

ANNICK : Ik kan nog moeilijk volgen, uih ...

ALBERT : Ewel uih... *Denkt na, dan weer een inval*. De mademoiselle is ook getuige.

ANNICK : Dus gij ...

ALBERT : Ja. En nu maar duimen dat madam Annabel nog wil scheiden ook.

MYRIAM : *Lacht*. Nou, dat kan niet het minste probleem zijn.

ANNICK : Heeft uw halfzuster u dat verteld?

MYRIAM : Nou ...

ALBERT : Als de mademoiselle eerlijk wilt zijn spreekt ze de laatsten tijd niet meer tegen haar halfzuster.

ANNICK : Gij spreekt nooit ...

ALBERT : Ze heeft gewoon nooit kunnen verwerken dat haar halfzuster zo nen losse, attentvolle, begrijpende, speelse, sensuele, vlotte, aantrekkelijke, carrièrègerichte man al die jaren geterroriseerd heeft.

ANNICK : Daarin kan ik haar volledig volgen.

ALBERT : Het zal moeilijk zijn als madam Annabel hier toekomt om weg te steken dat ge haar eigenlijk met moeite kunt rieken zeker?

MYRIAM : Die komt de eerstvolgende drie dage toch niet naar huis.

ANNICK : Ja, die is voor drie dagen vertrokken naar Frankrijk.

ALBERT : *Ondeugend, speels*. Oohhhh, de mademoisellekes wisten dus dat meneer Filiep hier alleen zou zijn.

ANNICK/MYRIAM : Wel .../Nouuu ...

ALBERT : Ja precies, wat is er verkeerd aan het alleen zijn met de man van wie dat ge getuige gaat zijn op zijnen trouw?

ANNICK : Ge zijt subliem, Albert.

MYRAM : Ja, wat mij betreft kan je hier zeker blijve.

ANNICK : *Gepikeerd.* Daar zal de nieuwe madam van Filiep wel over beslissen.

ALBERT : *Met nadruk tot Annick.* Ik hoop dat, als die nieuwe madam een andere mening heeft, ze beseft dat het wel nekeer wat geld zou kunnen kosten om mij achter al die jaren trouwen dienst te ontslaan. Al de envelopkes mee geld dat ze krijgt op haren trouw zouden wel nekeer voor mij kunnen zijn.

ANNICK : Ik ben er zeker van dat ge zult mogen blijven, Albert.

ALBERT : Bon. Dat is tons ook alweer geregeld. Wat zouden de mademoisellekes nu ...

ANNICK : Ik denk dat ik toe ben aan een goed warm badje.

ALBERT : Dat kan geen probleem zijn. Als ik het goed voren heb is de één getuige van meneer zijnen trouw gewassen, dus moet het mogelijk zijn dat de andere getuige haar een badje pakt.

ANNICK : *Tot Myriam.* Tot straks.

MYRIAM : *Geforceerd vriendelijk.* Zie jou zo.

ANNICK : *Af met koffer naar badkamer.*

MYRIAM : Ik hoop dat je verdrinkt in dat bad. Oh Albert, als je maar weet dat dat takkewijf mijn bloed doet koke. Kon hij nu echt geen andere getuige vinde? Ik mag er gewoonweg niet aan denke dat ook zij hier drie dagen blijft logere.

ALBERT : Daar gaat ge geen last van hebben, mademoiselle. We laten haar gewoon drie dagen weken in dat bad.

MYRIAM : Ja, en nou ...

ALBERT : Legt gij u, in de plaats van in een goed warm badje, in een schoon fris bedje te fantasmeren (fantaseren) over meneer Filiep tot dat hij bij u komt gekropen.

MYRIAM : *Dromend.* Zo een voorstel kan niemand weigere. *Neemt haar koffer en gaat ermee af naar de slaapkamer van Filiep en Annabel.*

De deur van de badkamer gaat open.

ANNICK : Ppsstt. ... Ppsstt!!!!!!

ALBERT : *Kijkt naar de deur van de badkamer. Ppsstt!!!!!!!!!!*

ANNICK : *Fluisterend. Is ze weg?*

ALBERT : *Fluisterend. Ze is weg.*

ANNICK : *Komt nu uit de badkamer tevoorschijn in badjas. Oh Albert, als ge maar weet dat die pretmadam mijn bloed doet koken.*

ALBERT : *Voor u mocht ze vermoord zijn in dat bad zeker?*

ANNICK : *Versmoord en weggespoeld met het vuile water. Als mijn Filiepke komt, stuurt ge hem dan naar de badkamer?*

ALBERT : *Ik zal vragen dat hij uw rugske komt wassen.*

ANNICK : *Oh Albert, die pretmadam zal niet weten waar ze het heeft op onzen trouw. Af, badkamer.*

ALBERT : *En zij niet alleene. Ja, slaapwel, moest ik nu geen stalen zenuwen hebben, ik zou al meer dan één kriezeke gehad hebben.*

De bel gaat.

ALBERT : *Allee vooruit. Wie krijgen we nu over de vloer? Een getuige kan ik er niet meer van maken want we hebben er al twee. Hij opent de ingangsdeur.*

MARJAN : *Vrolijk. Albert! Is een vlotte verschijning van twintig.*

ALBERT : *Ah, mademoiselle Marjan, blij van u te zien.*

MARJAN : *Is Annabel ...? Maakt een gebaar van weg zijn.*

ALBERT : *Die is met pak en zak vertrokken.*

MARJAN : *Schitterend! Komt de living binnen, gooit valies in hoek van de living en gaat in de zetel zitten. Dat kan niet meer kapot hé! Zo drie dagen alleen met mijn klein Filiepke.*

ALBERT : *Gemaakt dromend. Ooohhh ja, dat zal fantaaastisch zijn.*

MARJAN : *Waar is hij?*

ALBERT : *Hebt ge hem dan niet gezien aan de statie?*

MARJAN : *Nee. Is hij ...?*

ALBERT : *Ja, hij was zo content dat ge kwam dat hij u perse wilde komen afhalen aan de statie.*

MARJAN : *Oh, de sukkelaar. Nu staat hij daar waarschijnlijk nog ergens op mij te wachten.*

ALBERT : Als hij daar lang genoeg gestaan heeft zal zijnen euro wel vallen dat ge hier al zijt.

MARJAN : *Plechtig, fier.* Albert! Terwijl dat ik met u alleen ben wil ik het u persoonlijk vertellen. Ge kunt nooit raden wat Filiep en ik beslist hebben?

ALBERT : *Een gemaakte inval.* Dat ge binnen acht dagen gaat trouwen en dat het lamskoteletjes gaan zijn op ultiem trouw.

MARJAN : Oh, ge speelt vals. Ge wist het al. Filiep heeft dus toch niet kunnen zwijgen. Ik had gedacht van u te vragen om mijn getuige te zijn.

ALBERT : Zeg dat het niet waar is hé!!

MARJAN : Zijt ge er niet voor te vinden?

ALBERT : Dat wel. Maar binnenkort gaan der meer getuigen dan ander volk in de kerk zitten. Er moet blijkbaar een misverstand zijn tussen u en meneer Filiep, want hij heeft al twee andere gevraagd om getuige te zijn.

MARJAN : Ah ja? Daar weet ik anders niets van. En heeft hij ook gezegd wie?

ALBERT : Ja ja, het zijn ... *Wijst op de deur van de badkamer en de deur van de slaapkamer van Filiep & Annabel.* Heeft door dat hij een flater begaat, schudt eventjes met zijn hand en krabt dan in zijn haren. Allee, hoe moet ik dat nu zeggen. Twee ... Twee schoolvriendinnen!

MARJAN : Oh, ik vind het echt spijtig voor u, Albert.

ALBERT : Ge moet er niet mee inzitten, mademoiselle. Ik zal wel nen andere keer getuige zijn.

MARJAN : *Speels.* Peinst ge dat Filiep gaat blijven trouwen misschien?

ALBERT : *Speels.* Hier weet nen mens nooit wat er hem te wachten staat.

MARJAN : *Neemt haar valies op.* Kan ik uitpakken, Albert? Hoo, ik zou Annabel haar gezicht willen zien moest ze te weten komen dat ik drie dagen lang naast Filiep in haar bed ga slapen. *Op weg naar de slaapkamer van Filiep en Annabel.* Kunt ge het bad laten vollopen, Albert?

ALBERT : *Zonder nadenken.* Zeker, mademoiselle. *Realiseert zich dat dit niet kan.* Nee!!

MARJAN : *Opent de deur van de slaapkamer van Filiep en Annabel.* Wat ...?

ALBERT : *Naar slaapkamer, duwt Marjan speels van bij de deur weg en doet ze dicht.*

Speels. De mademoiselle kan de slaapkamer van meneer nog niet gebruiken.

MARJAN : Enfin Albert, kunt ge mij soms ook zeggen waarom niet?

ALBERT : Ik peins er al met nekeer op dat ik de lakens nog niet ververst heb. De mademoiselle kan toch moeilijk in de lakens slapen waardat hij mee zijn echte madam in geslapen heeft.

MARJAN : *Trekt een vies gezicht.* Ik mag er niet op peinzen dat *Lief.* Tebinst dat gij de vieze geuren van Annabel verwijdert zal ik mij een badje pakken. *Gaat op weg naar de deur van de badkamer.*

ALBERT : Ja, doe dat, mademoiselle. Uih ... Nee! Doe dat niet, mademoiselle.

MARJAN : En waarom nu weer niet? Omdat Annabel in dat bad gezeten heeft? Gaat ge misschien eerst een ander bad laten installeren?

ALBERT : Ik ga ...

MARJAN : *De deur van de slaapkamer van Filiep gaat open en Myriam verschijnt in uitdagende nachtkledij.* Albert, Is Filip al gearriveerd?

MARJAN : Myriam!

MYRIAM : Marjan!

ALBERT : Kan er voor ene keer soms iemand anders nekeer wat uitleg geven aan mij?

MARJAN : Albert, wat doet zij hier?

ALBERT : Ja, wat doet zij hier? Uih ... Zij is de getuige voor meneer Filiep zijnen trouw.

MARJAN : Zij is dus ene van die schoolvriendinnen die hij ... *Tot Myriam.* Zijt gij dan ook naar den univ in Gent geweest?

MYRIAM : In Gent? Nee, universiteit Brussel.

Albert trekt een grimas van pijn en houdt zijn hand voor zijn gezicht.

MARJAN : *Tot Albert.* Hoe kan zij dan een schoolvriendin zijn van Filiep?

ALBERT : Awel, omdat ... Omdat ... Omdat ze altijd tegare op de trein zaten als ze naar school reden.

MYRIAM : *Kijkt naar de koffer waarmee Marjan in haar hand staat.* Ik zie dat jij ook zinnest bent om te blijve. Dan mot jij Filip wel goed kenne.

MARJAN : *Kijkt naar Albert.* Jaja, uih ...

ALBERT : *Gemaakte inval.* Zijn jongste zuster!!

MYRIAM : En mij heeft hij altijd al verteld dat hij geen contact meer heeft met zijn familie.

ALBERT : Ja, maar nen trouw is gelijk een begraafing hé. Al liggen ze al heel ulder leven in ruize, voor azo een gelegenheid komen ze toch were overeen. 'k Veronderstel dat de mademoiselle haar koffer meeheeft omdat ze zoveel te vertellen heeft aan haar broer dat ze beslist heeft om drie dagen te blijven?

MARJAN : Als het niet stoort.

ALBERT : Tuuuuuuurlijk niet. Iedereen is hier van harte welkom. Hé, mademoiselle Myriam, we hebben der geen problemen mee.

MYRIAM : Nou, ik had eerlijk gezegd niet gedacht jou ooit nog tege het lijf te lope, laat staan hier.

ALBERT : De mademoisellekes kennen mekaar blijkbaar van vroeger. Ook van op de trein?

MYRIAM : Nou ja, hoe leg je zoiets uit.

MARJAN : Oh, ik peins dat Albert ruimdenkend genoeg is en we gewoon kunnen zeggen dat wij vroeger ... *Maakt een gebaar naar Myriam en dan terug naar zichzelf.*

ALBERT : Minuutje hé. Ge wilt toch niet zeggen dat jullie tegare ... Ja saluut, veel ingewikkelder moet het wel niet worden hé.

MYRIAM : Het is waarschijnlijk niet echt wat je denkt, Albert. Het was allemaal heel onschuldig. We ware jong en ...

ALBERT : Ge waart jong en ge wilde wat. Allee vooruit.

MYRIAM : We ware op zoek en ...

ALBERT : Blijkbaar heb je het toch bij mallekaar niet kunnen vinden.

MARJAN : *Speels.* We hebben uiteindelijk toch maar de voorkeur gegeven aan de mannekes.

ALBERT : Amaar jongens toch! Spannend dat dat hier is En weet meneer Filiep ...?

MYRIAM/MARJAN : *Leggen hun vinger op hun lippen. Sstt!!!*

ALBERT : Sstt. Oh, dat is geen probleem voor mij. Ik altijd ... *Legt zijn vinger op zijn lippen.* Sstt.

De deur van de badkamer gaat open en Annick verschijnt in uitdagende nachtkledij.

ANNICK : Wat zou toetje Filiep hiervan zeggen, Albert?

ALBERT : 'k Zou het echt niet weten, mademoiselle.

MYRIAM : Kan de juffrouw misschien eerst es een klein beetje uitleg geve?

MARJAN : Wel ja, als het niet stoort, maar ik zou ook best wel wat uitleg kunnen gebruiken.

ALBERT : Moooomentje. Ik ga eerst nekeer alles wat verduidelijken. Myriam en Annick kennen mekaar al.

MARJAN : En wie is ...? *Kijkt naar Annick.*

ALBERT : De tweede getuige.

MARJAN : Dus ook een schoolvriendin.

MYRIAM : Ik wist anders niet dat zij ook een schoolvriendin was van Filip.

ALBERT : Ja, ik kan ook niet alles in ene keer vertellen hé. Tenandere volgens mij zal alles beetje bij beetje zijn eigen wel uitwijzen.

ANNICK : Maar ik ben helemaal geen schoolvriendin van Filiep.

ALBERT : Maar ge hebt er toch tegare mee op den trein gezeten.

MARJAN : *Tot Myriam.* Dan kennen jullie mekaar al lang.

MYRIAM : Excuus, ik ...?

MARJAN : Ah ja, ge zat toch tegare met Filiep op de trein.

ALBERT : Nee nee, dat heb ik niet gezegd hé. In 't doorrijden zat hij bij haar en in 't weerkeren zat bij haar.

MARJAN : De juffrouw schijnt wel vrij intiem te zijn met mijn broer, want ze sprak van toetje.

ANNICK : Is dat ...?

ALBERT : Ja, meneer zijn zuster is hier ook toevallig binnen gevallen. De mademoiselle spreekt meneer aan met zijn aanspreektitel in de modewereld.

MYRIAM : Noemt iedereen hem daar dan toetje?

ALBERT : Alleen de die die voor hem gewerkt hebben.

MYRIAM : Maar heeft zij dan al voor hem gewerkt?

ALBERT : Uih ... Ah, blijkbaar wel hé.

MARJAN : En hoe komt het dat ik daar niets van weet?

ALBERT : Het is natuurlijk ook al lang geleden.

MARJAN : Hoelang?

ALBERT : Van in de tijd dat ze nog tegare op de trein zaten.

MYRIAM : Wat heeft die trein daar nou weer mee te make?

ALBERT : Tebinst dat ze tegare op den trein zaten heeft meneer Filiep haar gevraagd om voor hem te defileren.

MYRIAM : Maar toen organiseerde hij toch nog geen modeshows, want hij reed met de trein naar school.

ALBERT : Uih ... Nee, maar hij maakte haar dat wijs omdat ze nekeer voor hem zou gedefileerd hebben met weinig kleren aan.

MYRIAM : Ingewikkeld als je 't mij vraag.

De ingangsdeur gaat open en Filiep komt de living binnen.

ALBERT : En 't staat op geen beteren, vrees ik.

BLACK OUT

DERDE BEDRIJF

De handelingen uit het tweede bedrijf gaan verder. De drie vrouwen lopen gelijktijdig naar Filiep en omhelzen hem.

MYRIAM/ANNICK/MARJAN : Filip! Filiepke! Filieeeeep!

FILIEP : Wringt zijn hoofd tussen de vrouwen door en kijkt naar Albert. Uih ... Albert, wat ...?

De drie vrouwen komen los uit de omhelzing.

ALBERT : Niets aan de hand hoor, meneer. We hebben gewoon toevallig drie logees die alle drie toevallig drie dagen blijven. Twee hebben er al in bad gezeten, de derde ging dat juist doen.

FILIEP : Wijst op de drie vrouwen. Jamaar, Albert, dat ... Dat kan toch niet.

ALBERT : Niet kunnen! Hier kan alles, meneer. Ik stel zelfs voor dat we ons in de zetels zetten voor een gezellig babbelke te slaan.

MARJAN : Gaat gepikeerd in de zetel zitten. Heb ik het goed begrepen dat Filiep zijn twee schoolvriendinnen hier ook drie dagen blijven logeren?

FILIEP : Wijst op Myriam en Annick terwijl hij gaat zitten. Mijn schoolvriendinnen?! En ik ben altijd naar de mannekesschool bij de bruine paters geweest.

ALBERT : Terzijde tot publiek. 't Is toch zo gemakkelijk als 't hij hier niet is. Geen vriendinnen van op school zelf, maar van op de trein als ge naar school reed.

FILIEP : Maar ...

ALBERT : En kom nu niet vertellen dat er nog geen treinen reden den tijd dat gij naar school ging.

FILIEP : Maar ik ben toch nooit met de trein naar 't school geweest. Mijn vader voerde mij altijd met den auto.

ALBERT : Maar als uw vader ziek was of als 't glad lag, reed ge met den trein naar 't school. Met sterke aandrang. En tons zat ge in het doorrijden nevenst mademoiselle Myriam en in het werekeren nevenst mademoiselle Annick.

FILIEP : Ah ja?

ALBERT : Vrij cru. Zeker weten.

FILIEP : Ik kan mij daar nu nekeer niets meer van herinneren. Ik zou ze zelfs niet eens meer herkend hebben.

ALBERT : *Doet zijn hand voor zijn gelaat en trekt een pijnlijke grimas.*

MARJAN : Ik kan echt niet meer volgen.

ALBERT : Ja, hij maakt het wel echt ingewikkeld ook hé.

MARJAN : Als ge ze niet eens meer zoudt herkennen, hoe komt het tons dat ze hier zijn en drie dagen blijven overnachten?

ALBERT : Meneer zou ze niet meer herkend hebben als zijn schoolvriendinnen, maar de mademoisellekes hebben meneer zijn pad gekruist op een totaal andere manier. Sommige zijn zelfs familie van hem geworden.

FILIEP : Ah ja? Dat zal tons waarschijnlijk wel tussen donkeren en klaren en niet wreed lang geleden gebeurd zijn.

ALBERT : *Lacht enorm.* Hooooooo!!! Als hij begint zoudt ge der u een breuk mee lachen. Ge kent toch uw zuster en uw schoonzuster.

FILIEP : *Speels.* Kijkt naar de drie vrouwen. En wie is wie?

ALBERT : *Al lachend.* Amaar meneer, gij zijt toch nen simpelare. Stopt nu nekeer mee de clown uit te hangen hé.

MARJAN : Schoonzuster! Wie ...?

ALBERT : Allee, eigenlijk geen echte schoonzuster. *Wijst op Myriam.* Dat is de halfzuster van madam Annabel.

ANNICK : *Tot Marjan, wijzend op Myriam.* Dan is zij eigenlijk ook familie van u.

FILIEP : Moooooomentje!!! *Wijst op Myriam.* Als zij mijn schoonzuster ...

ALBERT : *Wijst op Marjan.* Tons moet zij uw zuster zijn.

FILIEP : Ik kan echt niet meer volgen hé.

ALBERT : Hoooo, ik anders wel.

ANNICK : *Wijzend op Marjan.* Maar als de juffrouw belde hebt ge toch gezegd dat ze nen klant is.

FILIEP : *Tot Albert.* En zij is ...?

ALBERT : Ja. De zuster van meneer is klant bij meneer.

ANNICK : Maar aan de telefoon sprak ge van nen onmogelijke klant.

ALBERT : Ja, 't is van uw familie dat ge het moet hebben hé.

ANNICK : *Wijzend op Myriam en Marjan.* Dan moeten jullie mekaar eigenlijk goed kennen.

MARJAN : Wel ... Vroeger ...

MYRIAM : 'k Zou zegge ...

ALBERT : Zou ik het niet beter zeggen? Ze zijn familie van mekaar. Maar de familie van meneer heeft nog nooit gesproken tegen de familie van madam.

ANNICK : Ge bedoelt dat ze in al die jaren ...?

ALBERT : Ja, de familie van meneer heeft het altijd al voorspeld dat madam geen goeie partij was voor hem.

ANNICK : *Wijzend op Marjan.* Maar de juffrouw wilde nochtans iets zeggen over vroeger.

ALBERT : De mademoisellekes hebben vroeger nog nen tijd lang tegare gekookt, de vloer geschuurd, tegare in 't bad gezeten, mee mallekaars dingske gespeeld. Allee ze ... ze hebben nog iets g' had mee mallekaar.

FILIEP : Ze ... ?

ALBERT : Ja, ge leert hier nogal een beetje bij, hé meneer. Den ene kant van uw familie heeft nog een affaire gehad mee den andere kant van uw familie.

MARJAN : *Excuserend.* Met moeite twee maanden, Filiepke.

MYRIAM : *Excuserend.* Twee weke, Filip.

ALBERT : *Excuserend.* Jaaa. En van die *Praat Hollands.* twee weken eigenlijk maar twee uren van twee dagen echt serieus, Filip. *Speels.* Gewoon *dialect.* Man man man, 't gaat nog al uitkomen hé.

MARJAN : Wij zijn familie. *Tot Annick.* Maar hoe komt het dat de juffrouw getuige is op mijn broer zinnen trouw als hij niet eens meer wist dat hij nevenst haar op den trein gezeten heeft?

FILIEP : Getuige?! *Kijkt naar Albert.* Is zij mijn ...?

ANNICK : Wel, ik uih ...

MARJAN : Of is de juffrouw soms ook klant bij mijn broer?

ALBERT : Awel uih ... Nee, jij is klant bij haar.

MARJAN : En wat is de juffrouw van beroep als ik vragen mag?

ANNICK : Uih ... Coiffeuse.

ALBERT : Ziet ge dat niet? Zijn haarke is toch zo schone geknipt.

MYRIAM : Maar komaan, als er getelefoneerd werd, was er toch sprake van een zekere Annick die een bakkerij had!

ALBERT : *Praat Hollands.* Een bakkerij ... en een haarleggerij. *Terug gewoon AN.* Als ze geen brood moet bestellen, snijdt ze haar. De juffrouw bakt meneer zijn broodjes ... bruin.

FILIEP : Zijn er soms nog zaken die ik eigenlijk best zou kunnen weten, Albert?

ALBERT : Nee, 'k peins dat het voorlopig alles is, meneer. Maar 'k zal voor de duidelijkheid nog nekeer alles op een rijtje zetten. *Wijst op Marjan.* Uw zuster is hier. *Wijst nu op Myriam.* En uw vrouw haar halfzuster is hier ook. Uw vrouw haar halfzuster heeft nog nooit gesproken ... *Wijst van Marjan naar Myriam.* ... tegen uw zuster en kent uw zuster niet omdat de familie van u niet spreekt tegen de familie van madam. Van uw vrouw haar halfzuster ... *Wijst naar Myriam.* ... wist ge niet meer dat het uw schoolvriendin was die 's nuchtings nevenst u op den trein zat als uw vader ziek was of als 't glad lag. *Wijst van Annick naar Myriam.* Uw andere schoolvriendin kent uw vrouw haar halfzuster niet omdat zij niet 's nuchtings, maar s avonds nevenst u op den trein zat als uw vader enzovoort, enzovoort. Uw schoolvriendin ... *Wijst op Annick.* ... van 's avonds heeft niet alleen een bakkerij maar ook een haarleggerij. Ze zal tegare met uw vrouw haar halfzuster ... *Wijst van Annick naar Myriam.* ... getuige zijn op uwen trouw. Uw vrouw haar halfzuster heeft met uw zuster iets gehad ... *Wijst van Myriam naar Marjan.* ... in een periode schommelend tussen twee dagen en twee maanden. Ze zijn hier toevallig alle drie binnengevallen en gaan toevallig alle drie, drie toevallige dagen blijven. Klein detail tussendoor: madam Annabel blijft zogezegd toevallig drie toevallige dagen weg. *Kijkt naar de drie vrouwen.* Is ter soms toevallig nog iets dat ik toevallig vergeten zeggen heb? Ah ja!! Twee van de drie mademoisellekes hebben hun al een bad gepakt, de derde ging ter haar juist inzetten als ge binnenkwam.

FILIEP : En ik moet dat allemaal onthouden? Als ik het goed voor heb zijn Myriam en Annick hier om af te spreken als getuige voor mijnen trouw?

ALBERT : Ho meneer, gij gaat werk hebben als ge al die mademoisellekes en hun verschillende eretitels gaat moeten voorstellen aan uw toekomstige madam.

FILIEP : *Gepikeerd.* Nog iets, Albert? *Tot Marjan.* En gij komt waarschijnlijk voor zaken?

ANNICK : *Tot Marjan.* Wat voor bedrijf heb je?

FILIEP : *Terzelfdertijd als Marjan.* Van podiums.

MARJAN : *Terzelfdertijd als Filiep.* Van matten.

ALBERT : Van podiummatten! Allee, zij zet de podiums en legt er de matten op voor meneer zij modeshows. De juffrouw levert de grove materialen en meneer de fijne : de mannequins.

FILIEP : *Met veel allure.* Ja, ik ben de man van het fijne werk.

ALBERT : En van de fijne organisatie. Af en toe laat ge wel nekeer een steek vallen en loopt heel de organisatie in 't honderd, maar ...

FILIEP : Ja, soms als het echt onoverzichtelijk wordt ...

ALBERT : ... geraakt meneer er zelf geen wijs meer uit.

ANNICK : Als uw zuster de podiums levert, tons ...

ALBERT : *Merkt het heel fijntjes op.* En de matten.

ANNICK : Tons zijt gij toch klant bij haar en zij niet bij u.

FILIEP : Ewel ja, dat ...

ALBERT : Zo hebben we het nog niet bekeken, hé meneer. *Gemaakt denkend.* Uw zuster levert bij u, dus zijt gij klant bij haar. Maar hoe kan zij dan klant zijn van u? *Inval.* Omdat gij de mannequins levert voor haar modeshows. Ja, bij meneer zijn modeshows lopen zijn mannequins vanboven op haar podiums. En bij de juffrouw haar modeshows zitten haar podiums onder zijn mannequins. *Bedenkt zich.* Dat ... Nee, 'k moet toch ieverst gemist hebben, want dat is juist hetzelfde.

ANNICK : Dus de juffrouw organiseert ook modeshows.

ALBERT : Awel, 'k hoor het mij daar ook juist zeggen. Volgens mij zit het in de familie. Maar 't is niet wie dat aan wie levert, maar waar dan we wie hier te slapen gaan leggen.

FILIEP : Ja, plaats hebben we zeker tekort. Er is maar mijn kamer, de hobbykamer, de twee logeerkamers en we zijn met vijf. Er zal hem dus iemand moeten opofferen om bij iemand anders te slapen.

ALBERT : Oeoeoe!!!! Nu gaat het beginnen. Meneer, nu hebt ge een delicaat onderwerp aangesneden.

ANNICK : Ja, luister, ge moet er niets achter zoeken. Maar als ter nu echt, in het belang van ons allemaal, een oplossing moet gezocht worden, wil ik mij noodgedwongen wel opofferen om bij Filiep te slapen.

MARJAN : Vriendelijk. Echt, enorm vriendelijk. Maar als zuster van Filiep vind ik dat ik u dat niet mag aandoen. Dat zou een ware marteling zijn voor u en ... Nee nee, als ter moet opgeofferd worden, zal ik mij opofferen.

MYRIAM : Nouuuuu. Ik kan jullie niet zegge hoe ik jullie gediensstigheid en opoffering waardeer, maar dat zou zelfpijniging zijn op hoog niveau. Als schoonzus van Filip zal ik mij opoffere.

ALBERT : Man man man, ik sta paf als ik hoor hoeveel gediensstige mensen dat er nog op de wereld rondlopen. Maar we mogen ulder dan niet aandoen, hé meneer. Zie dat ze der wat aan overhouden door gedwongen bij u te moeten slapen. Nee nee, ik kan het over mijn hart niet krijgen. Ik zal mij opofferen om bij u te slapen.

FILIEP : Albert, gij??!!!

ALBERT : Ja, meneer en ge kunt gerust zijn, ik ben op nen leeftijd gekomen dat ge der 's nachts uw slaap niet meer voren laat.

Dus, ik bij meneer Filiep. Juffrouw Myriam in de hobbykamer. En juffrouw Annick en Marjan elk in een logeerkamer. Iedereen akkoord?

MARJAN : *Duidelijk tegen haar zin.* Ja ja.

MYRIAM : Zeker.

ANNICK : *Duidelijk tegen haar zin.* Ja, dat lijkt me echt de beste oplossing.

ALBERT : Dat hebben we weer goed opgelost, hé meneer.

Er valt een stilte.

ALBERT : *Haalt pakje kauwgommen uit zijn schort.* Iemand een sjeikske (kauwgom)?

MARJAN : Nee, merci. Als het niet stoort zou ik mij nu wel wat willen verfrissen.

ALBERT : Ah ja, 't is juist. Gij hebt hier nog in het bad niet gezeten. *Tot Annick.* Is de mademoiselle rond met haar op te frissen?

ANNICK : Mijn spullen liggen nog wel in de badkamer.

ALBERT : Bon. *Tot Annick.* De één mademoiselle ruimt alles op van haar te wassen. *Tot Marjan.* En de andere mademoiselle legt alles gereed voor haar te wassen. *Tot Myriam.* Terwijl dat die mademoiselle haar installeert in de hobbykamer. *Tot Myriam.* Uih ... moest het mogelijk zijn van mijn Playboys onder mijn hoofdkussen te laten liggen.

MYRIAM : Nou, Albert, lees jij ... ?

ALBERT : Lezen niet, naar de prentjes kijken. 't Is den dienen voor de vrouwen, mee die blote mannen erin. Hoooo, dat kan mij zo (vervormt het woord) stimilululeren hé.

Iedereen kijkt naar Albert.

ALBERT : Moet er serieus niemand een sjiekske (kauwgom) hebben?

MARJAN : Nee, merci. Ik zou mij nu eerst willen verfrissen. *Af naar badkamer met haar valies.*

ANNICK : *Speels.* Filiepke, kunnen we dan straks afspreken wat het huwelijk betreft? *Af, badkamer.*

FILIEP : Natuurlijk.

MYRIAM : *Gepikeerd.* Filip, kunne we dan straks afspreke wat betreft het huwelijk? *Af, hobbykamer.*

FILIEP : Natuurlijk.

ALBERT : Meneer, der is toch één dingen dat ge dringend nekeer gaat moeten doen hoor.

FILIEP : En dat is?

ALBERT : Beslissen mee wie dat ge gaat trouwen. Hooo, dat is zelfs al geen driehoeksverhouding niet meer, maar een vierhoeksverhouding en tons nog mee een reserve.

FILIEP : Reserve ?

ALBERT : Ah, madam Annabel. Als 't past ziet ge de die toch ook nog nekeer geern.

FILIEP : Het is allemaal uw schuld, Albert.

ALBERT : Nu nog beter. Het zal nu nog allemaal mijn schuld zijn ook. Ge moogt content zijn dat ik bij u wil slapen, of ge waart eraan. Ze gingen nooit overeen gekomen zijn en ze gingen allemaal bij u gekropen zijn.

FILIEP : Dat zou voor mij geen probleem geweest zijn, Albert.

ALBERT : 'k Weet datte nen straffen zijt. Maar volgens mij gingt ge uw eigen nu nog geen klein beetje overschat hebben. Ja pas op ... *Wrijft over Filiep zijn schouder. Met een zwoele, uitdagende stem.* Ge weet natuurlijk nog niet wat dat er u met mij te wachten staat hé.

FILIEP : Al ...

ALBERT : Hooo!!! Ik zie 't compleet zitten. Volgens mij gaan al uw tenen krullen van contentement (tevredenheid).

FILIEP : 't Zal geen zeker!

ALBERT : Pas op, als ik eerlijk wil zijn : de kans is groot dan de mijne ook gaan krullen.

FILIEP : Ik ben wel voor de vrouwen, hé Albert.

ALBERT : En ge zijt zeker dat ge af en toe nekeer geen zwak moment hebt?

FILIEP : Ik ben 't zeker, ja.

ALBERT : Ja, pas op, ik kan niet voelen wat dat uwe maat voelt en gij kunt niet voelen wat dat mijne maat ... 't Zijn dingen waar. *Haalt zijn notitieboekje boven.* Laat ons nekeer rekenen.

FILIEP : Albert, wat ...?

ALBERT : Correcte rekeningen maken de beste vrienden, meneer. *Hij likt aan zijn potlood en maakt likkende geluidjes.* Ik zit aan € 13.50. Plus vijftig cent van mademoiselle Annick, plus vijftig cent van mademoiselle Marjan. Meneer, verwacht ge nog iemand?

FILIEP : Nog iemand?!! Is 't azo nog niet erg genoeg misschien?

ALBERT : 't Is maar dat ik tons juist aan vijftien euro zou zitten.

MYRIAM: *Op uit hobbykamer.* Filip, ik wil het jou maar zegge, maar je zal dringend moete ingrijpe. Ik voel me hier niet meer op mijn gemak, tekort gedaan en omringd door twijfelachtige vrouwe.

ALBERT : En ik voel mij zwaar onderbetaald voor al dat raar werk dat ik hier moet doen. *Af naar keuken.*

MYRIAM : Voor mij is het meer als duidelijk. Hier klopt iets niet en ik wil subito presto uitleg van jou.

FILIEP : Maar enfin, bolleke. Er valt helemaal niets uit te leggen. Die twee zijn hier toevallig binnen gevallen en komen voor ons op een heel slecht moment.

MYRIAM : En dan al die verhalen. Al met eens heb jij nou een zus.

FILIEP : Die heb ik al lang. Ze komt alleen op een slecht moment om over podiums te klappen.

MYRIAM : En waarom heeft Albert ineens van mij de halfzus van Annabel gemaakt? Ik word er echt knettergek van, Filip.

FILIEP : Dat komt allemaal dik in orde. Wie dat ge ook zijt, ge slaapt vannacht bij mij.

MYRIAM : Beloofd?

FILIEP : Beloofd.

MYRIAM : *Oh, neem me vast, Filip. Ze gaat met haar rug tegen hem aan staan en slaat zijn armen om haar heen. Als ik bij jou ben slaan mijn vrouwelijke hormone tilt. Ze beweegt met zijn handen over haar buik. Wille mijn borste door jou beheerd worde. Legt nu zijn handen op haar borsten. Zorge koude en warme rillinge door elkaar heen voor ongelooflijk genotvolle momente diep van binne. Ze beweegt zijn handen explosief over heel haar lichaam.*

ALBERT : *Op uit de keuken. Zijt ge bezig met ilder turnoefeningskes, meneer? Af, naar badkamer.*

FILIEP : *Gepikeerd. Al ...!*

MYRIAM : *Stoor je nou maar niet aan hem, Filip. Duwt hem in de zetel en gaat bovenop hem zitten. Vanaf nu hore en zien we alleen nog elkaar. Ze kust hem. Drie dage lang. Zowel jouw zus als zij die je hare knipt en jou bruine brode bakt, zijn lucht voor ons. Ze kust hem. We sluite ons drie dage op in jouw slaapkamer en doen voor niks of niemand de deur ope. Ze kust hem en gaat nu naast hem in de zetel liggen. Nou vooruit, Filip.*

FILIEP : *Wat ...?*

MYRIAM : *Nou klim jij bove op mij.*

FILIEP : *Maar ...*

MYRIAM : *Terwijl Filiep nu op haar gaat zitten, praat Myriam gewoon verder. We trouwe in alle stilte en na ons huwelijk vertrekke we naar een onbewoond eiland midde in de stille oceaan.*

ALBERT : *Opent de badkamerdeur, kijkt richting zetel, sterk fluisterend. Moest het mogelijk zijn van u nekeer een kopke kleiner te maken, meneer.*

FILIEP : *Sstt!! Hij legt zijn hand op Myriam haar mond zodat ze niet meer verder kan praten. Hij gaat nu plat op haar liggen zodat hij niet boven de rugleuning van de zetel uitkomt.*

ALBERT : *Als de mademoiselle mij wil volgen. Hij komt uit de badkamer met in zijn hand de valies van Annick.*

ANNICK : *Volgt Albert en doet de badkamerdeur dicht. Waar is hij?*

ALBERT : *Met een steelse blik naar de zetel. Aan het turnen, peins ik.*

ANNICK : *Turnt hij? Wat is zijn lievelingsbeweging?*

ALBERT : *Vrije val. Als de mademoiselle mij wil volgen. Hij gaat af naar logeerkamer 1, gevolgd door Annick.*

MYRIAM : *Doet Filiep zijn hand van voor haar mond weg. Mij kan het echt niet meer schele als we betrappt worde, Filip. Ik zou het zelfs van de dake wille schreeuwe dat we gaan trouwe.*

ALBERT : *Op uit logeerkamer 1. Niet verschieten, meneer. Blijf gerust met uw kop boven water zitten. 't Ben te kik maar. Ik wil u alleen maar nen tip geven. In uw slaapkamer zal der waarschijnlijk niet zoveel volk over en weer lopen. En ja, pas op, niet iedereen zal zo ruimdenkend zijn of ik hé.*

FILIEP : Ruimdenkend?

ALBERT : *Wel ja, al die andere hier in huis gaan waarschijnlijk sebiet peinzen omdat ge bovenop de mademoiselle ligt dat ge der mee te dien hebt. Af naar de keuken.*

MYRIAM : *Duwt Filiep van zich af en gaat op weg naar de slaapkamer van Filiep & Annabel. Een formidabel idee van die hygiënische assistent van jou, Filip.*

FILIEP : *Ja, dat uih ... Hij is de man van de formidabele ideeën. ... Soms. Ga maar, ik kom direct. Ik ga eerst mijn tanden nog nekeer poetsen.*

MYRIAM : *Maakt een kushandje naar hem. Oh, Filip, ik vind geen woorde om te zegge hoe intens ik naar je verlang. Af slaapkamer Filiep & Annabel.*

MARJAN : *De deur van de badkamer gaat open en het hoofd van Marjan verschijnt. Uitdagend. Filiep.*

FILIEP : *Heeft niet door vanwaar er tegen hem gesproken wordt. Uih ... Kijkt naar de deur van logeerkamer 1. Draait zich nu om naar de badkamerdeur. Ah, hallooo!*

MARJAN : *Wat peinst ge, Filiepke? Zoudt ge het zien zitten om samen met mij in dat goed warm badje te komen zitten?*

FILIEP : *Gaat bij haar aan de badkamerdeur. Ik kom sebiet, tjiemke Hij wuift speels en doet de badkamerdeur dicht. Draait zich om en slaakt een zucht van verlichting.*

ALBERT : *Op uit keuken. Een zwak momentje, meneer?*

FILIEP : *Oh, Albert, 't is verschrikkelijk hé. Al die kans hebben, maar genen tijd hebben om der werk van te maken.*

ALBERT : *Soms moet nen mens de eerste de beste pakken. En gij hebt genen tijd om de beste eerst te pakken. Weet ge wat dat ik peins, meneer? Als ge normaal zeventig jaar ging worden, dat ge content zult mogen zijn als ge der tweeënveertig een half gaat worden.*

De bel gaat.

FILIEP : Albert, wie ...?!

ALBERT : 'k Heb mij bepeinsd. Volgens mij gaat ge mogen content zijn als ge negenendertig jaar en vier maanden wordt, meneer.

FILIEP : Wie dat het ook is, ik ben er niet! *Op weg naar keuken.*

ALBERT : Ik zal zeggen dat we volgeboekt zijn, meneer.

FILIEP : *Af naar keuken.*

ALBERT : *Op weg naar de ingangsdeur. Die jonge gasten dat kan tegen niets waar. Voor dat ik doorhad dat ik nen homofiel was, lagen der drie vrouwen terzelfdertijd nevenst mij. Hij opent de deur. Voor hem staat Jeroom, een volkse kerel van medio vijftig. Hij draagt een groene overall, rubberen laarzen en een petje. In zijn hand heeft hij een papieren zak.*

JEROOM : *Overenthousiast. Is ze der al?*

ALBERT : Der zijn der hier al veel. 't Hangt ervan af wie dat ge zoekt.

JEROOM : Mijn toetje.

ALBERT : Uw toetje. Ja, der is hier een toetje.

JEROOM : *Vurig, enthousiast. Laat haar komen. Het is al twee maanden dan we alleen maar contact hebben via den telefoon, maar nu wil ik haar in 't echt zien.*

ALBERT : 'k Verstaat het al. Nu wilt ge haar lijf (live) zien. Als meneer hier een monumentje (momentje) wilt wachten. *Hij gaat af naar logeerkamer 1.*

JEROOM : *Hij gaat naar de spiegel, neemt zijn petje af, spuugt op zijn handen en wrijft het speeksel door zijn haren. Eindelijk, Jeroom. Eindelijk hebt ge ene. Een Annabel.*

ALBERT : *Komt al pratend uit logeerkamer 1, gevolgd door Annick. Ja, wie dat het is, dat weet ik ook niet hoor, mademoiselle. Hij was op zoek achter zijn toetje, zodus ...*

JEROOM : Oh, eindelijk! Eindelijk!!! *Gaat bij Annick, omhelst haar en begint haar te kussen, ondertussen praat hij verder. Ge zijt totaal anders dan dat je gezegd had, maar 't kan mij niet eens schelen. Achter dertig jaar te zitten wachten op een vrouw, zoudt ge de lelijkste uit duust mogen geweest zijn, ik zou u nog gepakt hebben.*

ANNICK : Maar ...

JEROOM : Dat is voor u. *Hij geeft haar de papieren zak. Bij mij gaat ge niets tekort hebben. Gezonde voeding, want ik kweek alles zelf. Een groot beloop. Mijn hof is vijftien hectaren groot. En nen vent die geen woorden vindt om te zeggen hoe geern dat hij u wel zie.*

ANNICK : *Duwt hem van zich af. Maar enfin, wie zijt gij?*

JEROOM : *Jeroom Vlerick. Maar noem mij maar toetje gelijk al die maanden aan de telefoon. Neemt haar terug vast. Hooo... ge moet mij excuseren dat ik u moeilijk kan gerust laten, maar dat komt omdat het nieuw is. Dat zal wel koelen zonder blazen. Wil haar opnieuw kussen.*

ANNICK : *Kom aan mij niet! Laat mij gerust!! Ze neemt selder uit papieren zak en slaat ermee op Jeroom.*

JEROOM : *Tilt haar op, gooit haar over zijn schouder en loopt ermee naar logeerkamer 1. Ooohhh, eindelijk nog nekeer een echte vrouw. Ene waardat er poer in zit. Af logeerkamer 1.*

ALBERT : *Als ter nog twee van die soort binnen komen, heeft meneer in de plaats van teveel werk, geen werk meer. Krijgt een inval. Jamaar nee, zeg dat het geen waar is hé. Jeroom. Toetje. Jeroom en toetje. Toetje Jeroom. Dat ... Dat was madam Annabel haar ... Nu staan we der hier proper voren. Als madam Annabel straks thuis komt, zal het zonder toetje zijn.*

FILIEP : *Op uit keuken. Alles onder controle, Albert?*

ALBERT : *Ge kent mij, hé meneer. Steekt eerst speels zijn twee duimen omhoog. Alles kits hier. Doet nu zijn duimen omlaag. Af en toe nekeer een zwak moment, ... doet nu zijn duimen één na één weer omhoog. ... maar we lossen het op, meneer.*

FILIEP : *Gij moet mij helpen, Albert. Zeg mij wie van de drie dat ik best pak.*

ALBERT : *Als 't niet stoort ga ik mij daar niet mee moeien, meneer. 't Is tenslotte gij die der moet bij slapen waar.*

FILIEP : *Ik weet het, Albert. Maar ik kan gewoon geen keuze maken.*

ALBERT : *Tegen wie zegt ge het. 't Is met dat gij geen keuze kunt maken dat we hier nu dik in de miserie zitten.*

FILIEP : *Ik peins dat ik nu bij Annick ga en zeg dat ze zij de ware is.*

ALBERT : *Terzijde tot publiek. 't Was te peinzen dat hij weer voor de minst gemakkelijkste oplossing zou kiezen.*

FILIEP : *Jamaar, wat ...?*

ALBERT : *Ge hebt misschien wel gelijk dat ge voor Annick kiest, ik peins dat het alleen niet het juiste moment is om haar dat te vertellen.*

FILIEP : *En kunt ge ook zeggen waarom?*

ALBERT : Omdat ... Ewel omdat ... Omdat de die nu aan 't dromen is van den boerenbuiten.

FILIEP : Van den ... Begint ge ook te dolen, Albert?

ALBERT : Wacht nog een beetje van uw definitieve keuze te maken, meneer. Probeert ze eerst allemaal nog nekeer.

FILIEP : Maar ik ken ze toch.

ALBERT : Ge kunt niet zeker genoeg zijn. *Duwt hem naar de badkamer.* Begint bij mademoiselle Marjan.

FILIEP : Ik kan echt niet meer volgen, hé Albert.

ALBERT : *Uitdagend, met zwoele stem.* Ik leg u dat vandennacht als ge nevenst mij ligt allemaal wel nekeer tot in den detail uit, meneer. *Duwt Filiep de badkamer binnen.* Direct kom ik vandenavond zodanig in de verleiding en kan ik mijn handen niet thuishouden. *Afkicken Beerke, afkicken.* Ge zit mee voze gedachten. *Schudt met zijn hoofd terwijl hij broebelende geluiden maakt. Hij stopt even en herbegint dan.* ... Dat is hier echt geen leven voor mij hé.

MYRIAM : *Op uit de slaapkamer van Filiep & Annabel.* Albert, kan je me zegge waar Filip is?

ALBERT : Zeker, mademoiselle. Hij is ... *Bedenkt zich, praat nu Hollands.* 'k Zou 't niet wete. *Uit de badkamer komt er gelach en gegiechel van Filiep & Marjan.*

MYRIAM : Nou, ik wel! *Nijdig af slaapkamer Filiep & Annabel.*

ALBERT : *Opent de papieren zak die Jeroom heeft meegebracht en haalt er pakje uit, hij ruikt eraan.* Geitekaas. En stinken!!!

De ingangsdeur gaat open en Annabel verschijnt met haar koffer.

ANNABEL : Hier ben ik al weer zie.

ALBERT : *Terzijde tot publiek.* Allee, dat ook nog. Nu overdreven vriendelijk tot Annabel. Ik ben echt blij van u weer te zien, madam. 'k Ben content van contentement ... Of azo iets.

ANNABEL : *Ondeugend, speels.* En, Albert, is hij er al?

ALBERT : Moest er iemand komen, madam?

ANNABEL : Mijnen nieuwe ami. Toetje Jeroom.

ALBERT : Ja, hij ... *Wijst op logeerkamer 1. Heeft zijn vergissing door. Slaat nu met zijn ene hand zijn wijzende arm van zijn andere arm weg.* Nee. Neeeeeeee, madam. Nog geen toetje gezien.

ANNABEL : Ho, het moet nen fantastische vent zijn, Albert. Weet ge hoe ik hem leren kennen heb?

ALBERT : *Een gemaakte inval.* Via een huwelijksbureau!

ANNABEL : Ja. Eigenlijk heb ik hem nog niet gezien, maar ...

ALBERT : *Een gemaakte inval.* Al dikwijls getelefoneerd naar hem.

ANNABEL : Ja, het moet ...

ALBERT : *Een gemaakte inval.* Nen vent mee poer zijn.

ANNABEL : Oh, ja. Als hij spreekt doet hij mij blozen aan de andere kant van de telefoon.

Hij is ...

ALBERT : *Een gemaakte inval.* Nen natuurmens! Nen boer!

ANNABEL : Juist, Albert. Hoe raadt ge het.

ALBERT : Hooo, aan de hand van uw beschrijving kan ik hem mij levendig voorstellen. Blozende kaakskes, groen overalleken aan, klakske op zijne kop.

ANNABEL : Als ge mee hem spreekt voelt ge zijn poer als het ware door den telefoon bij u komen. Is nog wat anders dan mijn volledig uitgebluste Filiep.

ALBERT : *Terzijde tot publiek.* Ge zoudt voor minder uitgeblust zijn. Eerst drie keer elders moeten gaan en tons ... *Nu tot Annabel.* Is meneer uitgeblust, madam?

ANNABEL : *Komt vlak naast Albert staan, fluisterend.* Ewel, als ... 't Is gênant.

ALBERT : Gewoon komeren gelijk twee vrouwen ondereen, madam.

ANNABEL : Pardon?

ALBERT : In ons relatie lig ik vanonder, ik ben ik het meisje.

ANNABEL : Ah, dus gij ...

ALBERT : Allee, 't is te zeggen. In de week dat het volle maan is, en in de maanden waarin dat de letter b voorkom niet. Tons lig ik vanboven.

ANNABEL : De letter ...?

ALBERT : ... b, van blaffeture, madam.

ANNABEL : Hooo, Albert. Hoe spannend. Bij ons is het nen vaste cliché. We kruipen in ons bed. Hij geeuwt twee keren en hij valt in slaap.

ALBERT : Amaar, madam toch. Dat is geen leven voor u waar.

ANNABEL : Ja, waarom peinst ge dat ik op zoek gegaan ben naar nen andere vent?

ALBERT : *Raapt de selder op.* Hierzie, madam. Geeft Annabel de selder.

ANNABEL : En wat moet ik hier mee doen, Albert?

ALBERT : Geef dat nekeer aan meneer Filiep. 't Schijnt dat dat voor 't één en 't ander goed is.

ANNABEL : Ho, Albert, gij zoudt mijne Filiep zijn potentiegehalte willen verhogen.

ALBERT : Als 't hij dat staelke zal opgegeten hebben, zal hij niet meer geeuwen.

ANNABEL : *Speels.* Hoe komt ge daar nu weer bij?

ALBERT : Dat ge moest weten hoeveel keren in de week dat ik mijnen Gerard seldersoep doet eten.

ANNABEL : *Lacht.* En dat op uwe leeftijd. Ik pak mij eerst een badje, Albert.

ALBERT : Een goed gedacht, madam. Uih ... Geen goed gedacht, madam. Ik zit mee een raar voorgevoel. Van de moment dat ge in dat bad zit, gaat volgens mij uw toetje Jeroom hier binnenvallen.

ANNABEL : Oh, doe er mij niet op peinzen. *Op weg naar de slaapkamer van Filiep & Annabel.* Is de slaapkamer in orde, Albert?

ALBERT : *Houdt Annabel tegen.* Daar moet ge u geen zorgen over maken, madam. Als 't moet ververs ik alle kwartier de lakens.

ANNABEL : En waarom zoudt ge ...?

ALBERT : Awel omdat ... Omdat ... Nee, 'k heb mij bepeinsd. 'k Ga dat niet doen. 't Is ter over. Ik ga dat niet ... 't Is ter over. 't Is ...

ANNABEL : Uih, Albert ... Zijn dat mijn gedachten, maar kan het zijn dat ge 'een beetje' raar doet?

ALBERT : Ge zoudt hier voor minder 'een beetje' raar beginnen doen.

ANNABEL : Zit ge mee problemen?

ALBERT : Wat zijn problemen, hé madam.

ANNABEL : *Bemerkt de omgedraaide foto van haar en Filiep aan de muur.* Albert, wat ...?

ALBERT : Ik ben zo vrij geweest van diene foto te draaien, madam.

ANNABEL : Mogen we niet meer gezien worden?

ALBERT : Sommige momenten wel, andere momenten niet. Allee ... Ik peins dat het wreed ambetant ga zijn, als ge hier mee diene super poermens in de zetel ligt en al met nekeer in volle actie, kijkt ge recht in meneer Filiep zijn ogen.

ANNABEL : Oh, Albert, bespaar mij daarvan.

ALBERT : Dat brengt nen mens uit zijn concentratie, hé madam.

ANNABEL : Schitterend, Albert. Gewoonweg schitterend. Dat bewijst nog maar nekeer dat gij nen hygiënische assistent mee klasse zijt hé. Gij peinst gewoon aan alles.

ALBERT : 'k Ben echt blij dat ge zo nen klare kijk hebt, madam. *Hij haalt zijn notitieboekje uit.* g' Hebt gelijk. Ik peins gewoon aan alles, madam. Maar hebt gij der al eens aan gepeinsd dat nen hy .. hyzyënische assistent mee mijn uitzonderlijke kwaliteiten hier toch maar weinig verdient. Als ik eerlijk wil zijn, en nee omwille van discrezie (discretie), kan ik geen namen noemen, zijn er al drie klassehuizen die mij gevraagd hebben ofdat ik het zie zitten dat ze mijnen financieel poveren toestand mogen verbeteren.

ANNABEL : Als ik het goed versta, zoudt ge dus meer willen verdienen.

ALBERT : Ze spreken zij van een eurootje en een half per half uur meer, madam.

ANNABEL : Is wel niet weinig hé.

ALBERT : Mensen mee mijn uitzonderlijke kwaliteiten vindt ge ook niet op iederen hoek van de straat, hé madam.

ANNABEL : Allee, 't is goed. Maar ... *Legt haar vinger op haar mond.*

ALBERT : Van u en diene vent met poer. Ik ben de discrezie zelf, hé madam. *Hij maakt likkende geluidjes aan zijn potlood.* Moest madam mij nu een monumentje kunnen verexcuseren, ik zit mee dringend schrijfwerk. Plus een eurootje en een half is 16 euro.

ANNABEL : Ik trek iets luchtigs aan, Albert. Iets uitdagends. Ik wil hem doen blozen. *Ze wil naar de slaapkamer van Filiep & Annabel.*

ALBERT : *Gaat haar snel terughalen.* Doe dat niet, madam. Zie dat hij al wat opgewonden loopt. Er gaat geen huis meer mee te houden zijn.

ANNABEL : Maar ik moet iets doen, Albert. Ik hou dat niet vol om hier in spanning op hem te zitten wachten.

ALBERT : Weet ge wat ... Uih ... *Inval.* Eet gij een boterhammeke mee geitekaas. *Hij neemt de geitenkaas.*

ANNABEL : Selder, geitenkaas. Van wie ...?

ALBERT : Ja, van wie hé ... Van ... Van mijn broer. *Neemt Annabel mee naar de keuken.*

ANNABEL : Ik weet u te zeggen ofdat hij met goeie geiten zit. *Af, keuken.*

ALBERT : *Komt terug de living binnen en legt de selder op de bar. Van mijn broer!*
 Binnenkort lieg ik evenveel of heel dienen nest hier tegare. Mijn broer moet nog geboren worden en mijn moeder is al drie jaar dood.

ANNABEL : *Komt de living binnen. Albert, van wie is die tractor voor de deur?*

ALBERT : Ja, van wie? Ah... van mijn broer hé. Hij heeft er die selder en die geitenkaas mee gebracht.

ANNABEL : *Terug af naar keuken.*

ALBERT : Simpel ga ik hier worden hé. *Hij kijkt in zijn notitieboekje.* Maar ja, voor 16 euro per ure, mag nen mens af en toe al nekeer een beetje doorslaan.

FILIEP : *Op uit badkamer. Oooh, ik hou dat niet meer vol hé!!*

ALBERT : Als ik eerlijk mag zijn, begint het bij mij stillekesaan ook te spannen, meneer.

FILIEP : Die vragen altijd maar. Waarom dit? Waarom dat? Hoe komt dat? Waarom is die hier nu juist? Binnenkort misspreek ik mij en valt ons opgezet spel gelijk een kaartenhuis in mekaar.

MARJAN : *Op uit badkamer in badhanddoek gewikkeld met haar valies in haar hand.*
Ondeugend. Filiepke, are you ready?

FILIEP : Ja ja, ik kom. Juist eerst nog iets regelen mee Albert.

MARJAN : *Staat op het punt de deur van logeerkamer 1 te openen.*

ALBERT : Als de mademoiselle niet wilt dat al haar haren uitgetrokken worden, kan ze misschien beter die andere deur pakken. Daar zit ons coiffeuse.

MARJAN : Oh! *Af deur logeerkamer 2.*

ALBERT : Juffrouw Holland was achter u op zoek en als ik eerlijk mag zijn, ik heb ze al contenter gezien.

FILIEP : Merde! Ik moet een beetje uitwaaien hé! *Opent de deur naar de hobbykamer.*

ALBERT : Uih, meneer ...

FILIEP : *Stopt en kijkt naar Albert.*

ALBERT : *Hij raapt de selder op.* Binnenkort is het uw verjaardag. Mag ik u dat nu al geven?

FILIEP : *Uih ... Neemt de selder niet begrijpend aan en af hobbykamer.*

ALBERT : *Lacht. 't Kan gemakkelijk gebeuren als 't hij dat binnen heeft dat hij met zijn eigen gene weg kan en der hem nog een mademoiselle moet bijpakken.*

ANNICK : *Op uit logeerkamer 1. Woauwww, Albert! Niet te doen.*

ALBERT : *Meneer den boer is ...?*

ANNICK : *On ... ge ... loof ... lijk!! Dienen boer is gewoon niet te blussen. Der is waarschijnlijk geen ene potentiometer die sterk genoeg is om zijn potentiegehalte te meten.*

ALBERT : *Pas op, hij kweekt natuurlijk zijn selder zelf hé.*

ANNICK : *Ja, die vent is gewoon ... gewoon de max hé. Af naar badkamer.*

ALBERT : *Volgens mij gaat meneer Filiep voorlopig op het reservebankske mogen zitten.*

ANNABEL : *Komt de living binnen uit de keuken. Ik moet eerlijk zeggen: het is goeie kaas, Albert.*

ALBERT : *Ja, hij zit ook mee klassegeiten, hé madam.*

ANNABEL : *En met klasse gemaakt. Moet nen klasseboer zijn.*

ALBERT : *'t Schijnt dat de klasse in de familie zit, madam.*

ANNABEL : *Is mijn toetje der nog niet?*

ALBERT : *Ik heb nog geen toetje gezien, madam.*

ANNABEL : *Ooohh, ik kan niet zeggen hoe dat ik naar hem verlang. Wij twee hier drie dagen lang alleen. We fluisteren lieve woordjes, we kriebelen mekaar en als we mekaar ook maar nen moment uit het oog verliezen roepen we: Toetje! Toeoeoetje!!!*

Zowel de deur van logeerkamer 1 als die van de badkamer gaan gelijktijdig open en Jeroom & Annick verschijnen.

JEROOM & ANNICK : *Ja?*

ALBERT : *Terzijde tot publiek. Allee, we zijn weer vertrokken.*

ANNABEL : *Albert, wie ...?*

ALBERT : *Wijst naar Jeroom. De kweker van de potentieverhogende selders en de maker van de formidabele geitenkaas. Mijn broer ... en boer, Jeroom. Bijgenaamd Toetje.*

ANNABEL : *Loopt op hem toe. Toetje Jeroom!!*

ALBERT : *Houdt Annabel tegen.* Auw auw auw, niet te zere, hé madam. Dat is wel mijn toetje en niet uw toetje. Allee, mijn broer en niet uw broer. Allee nee, niet uw broer, niet uw toetje, niet ... Ja, man, 't wordt zodanig ingewikkeld dat ik er binnenkort zelve gene wijs meer ga uit geraken.

ANNABEL : *Wijst op Annick.* En dat is?

ALBERT : Uih ... dat is ... De schoolvriendin. Nee nee, de getuige ... De ... De vriendin van toetje Jeroom, toetje Annick.

ANNABEL : Ah zij ...?

ALBERT : Is de vriendin van mijn broer, ja ... Wel nog niet lang.

JEROOM : En ik ben dus ...?

ALBERT : Mijn broer. ... ook nog niet lang. Mijn vader is gisteren getrouwd mee zijn moeder.

ANNABEL : Uw vader? Maar die is toch al de tachtig gepasseerd.

ALBERT : Drieëntachtig. Ja, 't ga moeilijk worden voor ooit nog hun gouden jubilee te vieren.

ANNABEL : Allemaal goed en wel. Maar wat doen ze hier?

ALBERT : Mijn vader is zonder al teveel te peinzen getrouwd mee zijn moeder die nog minder gepeinsd heeft als ze getrouwd is met mijn vader. Volgens mij heeft hij wel gepeinsd en vond hij dat hij beter niet te lang kon wachten van kennis te maken met zijn nieuwe broer, met mij dus. Vandaar dat hij naar hier...

JEROOM : En mijn moeder is dus ...?

ALBERT : Hoooo, 't is zodanig rap gegaan dat ze zelfs den tijd niet gehad heeft om het aan haar zoon te zeggen. Ja, precies, nekeer dat ge de tachtig gepasseerd zijt en ge wilt nog een beetje getrouwd blijven telt ieder uur waar. Ge moet mij verexcuseren, madam. Maar ik was ter van overtuigd dat er hier drie dagen niemand thuis ging zijn en ik was der nog meer van overtuigd dat ge der geen bezwaren ging tegen hebben dat ze hier een paar dagen bleven logeren.

JEROOM : Ah, blijf ik ...?

ALBERT : Ja, aangezien dat uw toetje drie dagen blijft, zult gij ook wel drie dagen blijven hé.

ANNABEL : Ik heb er geen enkel probleem mee. Uw vrienden zijn mijn vrienden, Albert.

ALBERT : *Ondeugend, speels.* Met dat verschil dat mijn toetje Jeroom uw toetje Jeroom niet is, hé madam.

ANNABEL : Zet ulder. Ik wil ulder beter leren kennen. *Doelend op Annick.* Ik moet zeggen dat uw broer nen goeie smaak heeft.

ALBERT : *Al lachend.* Awel, als ik eerlijk wil zijn, heeft hij ze eigenlijk niet zelf gekozen. Der was iemand anders die moeilijk kon kiezen en daardoor is de mademoiselle ...

ANNABEL : *Kijkt Albert niet begrijpend aan.* Ik vrees dat ik nog moeilijk kan volgen.

ALBERT : Wel ze ... Via een huwelijksbureau.

ANNABEL : Via een ?! Dus toetje Jeroom is ook via een ...

ALBERT : Ja, is ook wel toevallig hé

ANNABEL : En de naam van dat bureau? Smile?

ALBERT : Nee. Nee nee nee nee. De Glimlach geloof ik.

ANNABEL : De juffrouw is wel een paar jaarkes jonger dan uw broer zo te zien.

ALBERT : Op echte liefde staat er geen leeftijd, hé madam. En pas op, hij gaat ze nog aankunnen hoor. Is nen gezonde kerel. Leeft in de onbezoedelde buitenlucht. Kweekt zijn groensels zelf.

MARJAN : *In haar kamerjas op uit logeerkamer 2.* Albert, kunt ge mij zeggen ... *Bemerkt de anderen.* Uih ...?

ANNABEL : Albert, wie?

ALBERT : *Vol paniek denkend.* Uih ... Dat moet ... Dat moet ... *Wendt zich even af naar publiek.* Wie kan dat nu zijn, allee? *Tot Annabel.* Dat kan niet anders of mijn nichtje zijn. Mijn nichtje, ja.

MARJAN : Nichtje?

ANNABEL : Blijkbaar is ze der niet van overtuigd dat ze uw nichtje is.

ALBERT : Ja, het is ook nog maar van gisteren hé.

MARJAN : Gisteren?

ALBERT : Doordat Jeroom zijn vader met mijn moeder getrouwd is, is ze zij, ofdat ze dat nu wilt of niet, mijn nichtje geworden.

ANNABEL : Dus zij is ...?

ALBERT : De dochter van Jeroom. *Overdreven speels.* En zeg nekeer schone 'daaaaag' tegen dienen lieven papa van u. *Neemt haar hand vast en wuift ermee naar Jeroom.*

ANNABEL : Maar als dat zijn dochter is ... Hoe ...? Wijst op Annick. Dat kan toch onmogelijk haar moeder zijn.

ALBERT : Nee, dat zoudt ge nu nekeer echt niemand kunnen wijsmaken. *Lacht enorm en herpakt zich dan.* Dat is zijn nieuwe boerin. Zijn ander is ... is weggelopen. Ja, het boerenleven is hard hé. Alle dagen mee die *Bleit als een geit.* geiten bezig zijn en ...

MARJAN : Is dat de vrouw van ...? En ik die dacht dat zij de getuige was voor op Filiep zijnen trouw.

ANNABEL : Getuige?

ALBERT : Awel ja, uih ... Zij was ene van de getuigen van het huwelijk van mijn vader met zijn moeder. Hij heeft haar daar leren kennen.

ANNABEL : Maar wat heeft dat huwelijksbureau daar dan mee te maken?

ALBERT : Dat ik het ook niet weet. *Lacht enorm en herpakt zich dan.* Allee ... Het is te zeggen ... Tebinst dat dat huwelijksbureau ze aan het koppelen was, zijn ze mallekaar toevallig ook tegengekomen op dat huwelijk van mijn vader mee zijn moeder.

ANNABEL : Ook gisteren.

ALBERT : Ja, mijn vader is gisteren getrouwd mee zijn moeder. Daardoor ben ik zijn broer geworden, is ze zij mijn nichtje geworden en heeft hij haar toevallig kunnen leren kennen.

ANNABEL : En wie is Filiep?

ALBERT : *Gemaakt, gespeeld.* Filiep? Is ter hier over nen Filiep gesproken?

ANNABEL : Nen zekere Filiep die ging trouwen.

MARJAN : Ik ben verliefd op een Filiep waar ik ga mee trouwen en dacht dat zij getuige ging zijn op mijnen trouw.

ANNICK : *Gepikeerd.* Ho! Albert, is zij ook verliefd op...?

ALBERT : Pas op,toevallig hé.

ANNABEL : Kan er mij soms nekeer iemand zeggen waarover dat het hier feitelijk allemaal gaat?

ALBERT : Awel, de juffrouwen waren alle twee op dezelfde Filiep verliefd en ...

MARJAN : Bedoelt ge dat zij ook ...?

ALBERT : Pas op, toevallig hé.

ANNABEL : Maar kan er mij iemand nekeer uitleggen hoedat de juffrouw ... *Wijst op Annick.* ... als ze met die Filiep vrijt, getuige kan zijn op zijnen trouw.

ALBERT : 'k Vraag het mij ook af. *Lacht enorm en herpakt zich dan.* Waarschijnlijk heeft ze ingezien dat dat niet kan en is dat de reden waarom dat ze voor de charmes van toetje Jeroom gevallen is.

JEROOM : *Fier als een kind.* Voor de charmes van toetje Jeroom.

ANNICK : *Uit de hoogte, tot Marjan.* Ja, en ge kunt gerust zijn, ander en beter. Ik ben content met mijn toetje Jeroom.

JEROOM : *Fier als een kind.* Ze is content mee haar toetje Jeroom.

ANNABEL : En hebt gij die Filiep ook gevonden via een huwelijksbureau?

MARJAN : ik ben hem toevallig tegen het lijf gelopen in de modewereld.

ANNABEL : In de modewereld. Interessant.

ALBERT : Ja, interessant, hé madam.

MARJAN : Hij organiseert modeshows.

ANNABEL : Modeshows?!

MARJAN : Ja, hij ...

ALBERT : *Kucht. Tot Marjan.* Misschien rap tussendoor nekeer zeggen waarom madam Annabel azo geïnteresseerd is. Haar vent heet ook Filiep en organiseert ook modeshows. Dat is de madam van de meneer Filiep van hier.

MARJAN : Annabel!!

ALBERT : Ja, dat is ze.

ANNABEL : Excuseer. Maar kent gij mij ergens van?

MARJAN : Ewel ...

ALBERT : *Aapt haar na.* Ewel. *Wijzend op Annick & Jeroom.* Zie ze daar nekeer zitten. Het is toch een schoon koppelke hé. Die huwelijksbureaus weten toch goed wie dat er bij wie past hé. Als uw Jeroom van hetzelfde kaliber is kan het niet meer kapot, hé madam.

ANNABEL : *Tot Annick.* Mag ik voordat mijn toetje Jeroom arriveert, uw toetje Jeroom nekeer lenen.

ANNICK : Pardon?

ANNABEL : Er zijn nogal wat planten in mijnen hof die protesteren als ze moeten groeien. Aangezien dat meneer ...

ANNICK : Ah bon, ik dacht al ...

JEROOM : *Veert recht.* Waar zijn die planten, madam? Voor planten die niet willen groeien, voor rozen die niet willen bloeien, één adres, het manneke met de groenen overall.

ANNABEL : Als meneer mij wil volgen. *Ze gaat op weg naar de keuken.*

JEROOM : *Terwijl hij achter haar aan gaat.* Ge geeft ze toch wel op tijds water en af en toe wat roze korrelkes, hé madam. *Beiden af via keuken.*

ANNICK : *Gaat op weg naar logeerkamer 1. Tot Albert.* Moest ge aan mijn toetje willen zeggen dat ik op hem wacht in de logeerkamer.

MARJAN : Vindt de juffrouw niet dat ze mij wat uitleg verschuldigd is?

ANNICK : Ik zou niet weten welk nen uitleg.

MARJAN : In verband met Filiep.

ANNICK : Filiep!! Oelala, dat is voltooid verleden tijd.

MARJAN : Maar der is dus wel iets geweest tussen jullie.

ANNICK : Ja, en waarom niet hé. Op het moment dat er iets was met Filiep was ter nog niets met Jeroom.

MARJAN : Maar op het moment dat er iets was tussen Filiep en u was ter wel ook iets tussen Filiep en mij.

ANNICK : Misschien kunt ge dan eens verantwoording vragen aan Filiep. *Met veel allure af naar logeerkamer 1.*

MARJAN : Oh! Ik mag er gewoon niet aan denken hé!

ALBERT : Aan wat, mademoiselle?

MARJAN : Dat, ik terwijl dat ik zijn tjiepké was, dat hij ook met haar gevreeën heeft.

ALBERT : Het kan natuurlijk ook zijn dat ze nooit zover geraakt zijn. Dat ze gewoon nog maar aan tegare op café zitten gekomen waren.

MARJAN : Op dat vlak moet ge mij Filiep niet leren kennen.

ALBERT : Allee, als ik het goed versta is meneer enen die direct in actie schiet.

MARJAN : Ik voel mij gebruikt. En als ik eerlijk mag zijn, ook door u Albert.

ALBERT : Volgens mij zijt ge nu wreed mis hoor, mademoiselle. Als ik er alleen al maar op peins dat ik met een vrouw zou moeten vrijen, ben ik voor de rest van de week impotent.

MARJAN : Ge moet toch geweten hebben dat die del met Filiep te doen had.

ALBERT : Eh, dat is al wreed geen waar, mademoiselle. Ik heb dat daarjuist gehoord, net als gij. *Als een ware charmeur.* Anders zou ik u dat zeker verteld hebben.

MARJAN : Gij wist dus niet ...

ALBERT : Ja, luister, ik ben hier om het huishouden te doen, niet om alle vijf minuten in meneer zijn slaapkamer te gaan kijken ofdat hij wel of niet met iemand te doen heeft.

MARJAN : Ja, in dat geval ... Excuus, Albert. *Ze geeft hem een innige kus.* Ge zijt een schatje.

ALBERT : Merci, mademoiselle. Maar voor alle duidelijkheid, ik ga homofiel blijven.

MARJAN : Beloofd ge mij als ge iets verdachts ziet, mij op d 'hoogte te houden?

ALBERT : Eh dat is zeker. Pas op, de mademoiselle moet nu natuurlijk niet gaan peinzen dat meneer op ieder defileerplank een ander lief heeft ook hé.

MARJAN : En die Hollandse pretmadam?

ALBERT : Als mannequin gaat ge der geen concurrentie van hebben. Haar beentjes zijn toch zo kort waar.

MARJAN : En in bed?

ALBERT : Blijven haar beentjes even kort, hé mademoiselle.

MARJAN : Maar heeft ze iets met Filiep?

ALBERT : Ze kan moeilijk anders waar. z' ls zijn schoonzuster.

MARJAN : Maar daar blijft het bij?

ALBERT : Is dat der niet en beetje over, mademoiselle? Seks mee uw schoonzuster. 't Idee alleen al. Ge pakt u een ander vrouw, maar uw schoonmoeder blijft dezelfde.

ANNABEL : *Off, uit keuken.* Albert!!!

ALBERT : Ge moet mij nu verexcuseren, mademoiselle, maar madam heeft mij blijkbaar nodig. Ze zal waarschijnlijk een dooske nodig hebben om de bladluizen in te steken die toetje Jeroom voor haar aan het vangen is. *Af, keuken.*

MARJAN : Ooooh!!! Ik vermoord haar hé! Ik voel het gewoon dat er iets is tussen die twee. Getuige noemt hij haar.

MYRIAM : *Op uit de slaapkamer van Filiep & Annabel.*

MARJAN : Ah kijk, hier zie, meneer zijn fameuze getuige.

MYRIAM : Excuseer?

MARJAN : Kan de juffrouw mij soms zeggen wat ze in Filiep zijn slaapkamer te zoeken heeft?

MYRIAM : En kan de juffrouw mij soms wat meer uitleg geve over het gegiechel terwijl ze met Filiep in bad zat?

MARJAN : Ik giechel waar en wanneer ik dat wil. Oké?! Maar daarmee heeft de juffrouw nog altijd geen antwoord gegeven op mijn vraag wat dat ze in Filiep zijn slaapkamer te zoeken heeft.

MYRIAM : Ik ga en sta waar ik wil. Oké? En ik zie niet in waarom ik verantwoording tegenover jou zou moete aflegge.

MARJAN : Ik zal maar eerlijk zijn: Ik kan u dus gewoonweg niet rieken.

MYRIAM : En ik zie jou zelfs niet eens staan. In mijn oge ben jij gewoon lucht.

MARJAN : Een mannequintje van mijn voeten, dat zijt ge. Als ge op die plank loopt, komt ge met moeite boven de klankboxen uit.

MYRIAM : En jou moete ze geen hoge hoed met droogbloeme opzette, want je komt zo dicht bij de spots, dat je anders in de fik staat.

MARJAN : Ge hebt wel één voordeel met uw korte benen, ge kunt gemakkelijk aan uw tenen als ze jeuken.

MYRIAM : Mocht de juffrouw nu nog eens recht in mijn oge wille kijke.

MARJAN : En waarvoor zou dat goed moeten zijn?

MYRIAM : Omdat dat heel moeilijk zal worde nadat ik jou oge heb uitgekrabd.

MARJAN : Kunnen we nu eindelijk tot het zakelijke overgaan?

MYRIAM : Zakelijke?! Denk jij nou echt dat ik zake met jou wil gaan doen?

MARJAN : Ik zou het met u willen hebben over Filiep.

MYRIAM : Wat is er met Filip?

MARJAN : En gebaar u nu maar niet van de domme. Ik weet dat ge met Filiep te doen hebt.

MYRIAM : Waar heb jij het in Godsnaam over?

MARJAN : Moest het mogelijk zijn om voor ene keer niet schijnheilig te doen.

MYRIAM : Wat wil je van me hore? Dat ik seks heb met Filip? Oké, ik heb seks met Filip. En dat lijkt me de doodnormaalste zaak want binne acht dage trouwe we.

MARJAN : *Voor zichzelf.* Die tutebelle peinst nu echt dat ze met hem gaat kunnen trouwen.

MYRIAM : En wie gaat mij dat belette? Zijn 'zus'?

MARJAN : Als ge maar weet dat ik zijn 'zus' niet ben.

MYRIAM : *Heeft niet door wat ze bedoelt.* Nou gefeliciteerd. *Heeft het nu door.* Je bedoelt?

MARJAN : Wat dat ik bedoel is dat ik, om het met de woorden van Albert te zeggen, toevallig ook een verloofde van Filiep ben.

MYRIAM : Wat kan jij lulle meid. Dat geloof je toch zelf niet.

MARJAN : Ja, ik zal waarschijnlijk toch wel weten ofdat ik met Filiep te doen heb of niet. En we zijn zelfs niet alleen.

MYRIAM : Je bedoelt dat hij nog altijd niet gescheide is van Annabel.

MARJAN : Annabel is de kwaadste niet. Die is haar gewoon aan het amuseren met bladluizen vangen samen met toetje Jeroom.

MYRIAM : En je bent zeker dat jij ze niet af en toe eens ferm ziet vliege?

MARJAN : Die Annick is ook een lief van Filiep geweest.

MYRIAM : Die Annick ... Nou ja, geweest, zeg je.

MARJAN : Tot voor kort. Tot vlak voor dat ze hals over kop verliefd geworden is op toetje Jeroom.

MYRIAM : Verliefd geworde op die die bladluize vangt met Annabel. Nou ... Stoort het als ik effe niet meer kan volge.

MARJAN : Het heeft eigenlijk allemaal weinig belang. Wat vaststaat is dat Filiep dus eigenlijk nooit met iemand van ons zou trouwen. Hij heeft gewoon op ieder defileerplank een ander lief.

MYRIAM : Nou, zo te hore heeft ie me mooi besodemieterd.

MARJAN : Voor mij heeft dat kerelke wel afgedaan.

MYRIAM : Bij mij staat hij bovenaan mijn lijstje van manne bij wie ik met plezier hun oge uitkrab.

MARJAN : En dienen Albert is volgens mij ook geen haar ver te vertrouwen.

MYRIAM : Je bedoelt dat hij op de hoogte is van Filip zijn escapades.

MARJAN : Ik verdenk er hem zelfs van dat hij der plezier in had dat wij het niet door hadden dat Filiep een spel met ons aan het spelen is.

AMBERT : *Komt de living binnen via de keuken.*

MYRIAM : Nou, als het echt zo zit heb ik enorm veel zin om hem es een ferme trap in zijn balle te geve.

ALBERT : Oooohhhh!!! *Trekt een grimas van pijn en voelt aan zijn kruis.* Zou het mogelijk zijn om van iemand anders te kommeren? 't Is maar dat ik juist binnenkom.

MYRIAM : Nou kijk wie we hier hebbe, die o zo leuke Albert. Je komt als geroepe.

ALBERT : *Terzijde tot publiek.* Ja, 'k heb het gelijk willen horen.

MARJAN : Ja, ik vrees dan we nog een eitje met u te pellen hebben.

ALBERT : Ola, dat is minder. 'k Sta gelijk al op mijn gemak niet meer.

MARJAN : We zijn der dus achtergekomen dat uwe meneer Filiep ons enkel en alleen gebruikt voor zijn plezierkes.

ALBERT : Doe die. Ah die loeder. Dat had ik nu echt nooit kunnen peinzen van hem.

MYRIAM : Voor alle duidelijkheid: je kan nu maar beter stoppe met al jou spelletjes. We wete precies hoe alles in elkaar zit. We zijn alleen zwaar ontgoocheld in jouw houding.

ALBERT : In mijn ... Ja, dag jan. En ik die altijd probeer van voor iedereen goed te doen.

MYRIAM : Maar in hoofdzaak wel voor Filip.

ALBERT : En dat lijkt mij ook normaal hé. 't Is tenslotte hij die mij betaalt. Voor 16 euro ben ik zedelijk verplicht om af en toe nekeer ferm in zijn voordeel te liegen.

MARJAN : Bij u is het dus enkel en alleen een kwestie van geld.

ALBERT : Ja, voor mijn plezier moet ik het waarschijnlijk niet doen, hé mademoiselle. Voor mijn gemak moet hij met geen drie lieven terzelfdertijd naar huis komen.

MYRIAM : Je moet ons één ding belove, Albert. Je doet gewoon alsof je niet weet dat wij door hebbe wat er aan de hand is.

ALBERT : Luister, mademoiselleke, ik zeg liever gelijk dat het een is. Dat gaat wreed moeilijk zijn. De partij van 16 euro per uur bedriegen voor de partij van twee keren niet per uur. 'k Weet niet ofdat gij simpel zijt, maar ik ...

MYRIAM : Oké. 50 euro.

ALBERT : *Praat Hollands. Vijftig ... Praat gewoon AN.* Ge wilt natuurlijk zeggen van alle twee *Praat Hollands. vijftig euro.*

De twee kijken elkaar aan en knikken goedkeurend.

MARJAN : Afsproken. Elk vijftig euro.

ALBERT : Nog een heel klein detailke. Het spreekt voor zijn eigen dat ik voor honderd euro natuurlijk niet meer dan een uurke kan liegen in het voordeel van de mademoisellekes.

MARJAN : Langer zal ook niet nodig zijn. *Tot Myriam. Als de juffrouw mij wil volgen. Ik peins dat we nog één en ander te bespreken hebben. Marjan af naar logeerkamer 2. Myriam af naar de slaapkamer van Filiep & Annabel.*

ALBERT : *Neemt zijn notitieboekje, vervolgens zijn potlood, likt eraan en maakt likkende geluidjes. Hooo, dat wordt een uur van 116 euro.*

MYRIAM : *Komt met haar valies uit de slaapkamer van Filiep & Annabel en gaat af in logeerkamer 2.*

ALBERT : Volgens mij gaan ze hem een peer stoven waardat hij de eerste veertien dagen niet gemakkelijk van is. *Praat Hollands. Maar het zal mij worst weze. Klapst zijn notitieboekje dicht en steekt het in de zak van zijn jasje.*

ANNICK : *Op uit logeerkamer 1. Albert, is mijn toetje dan nog altijd in den hof mee die Annabel?*

ALBERT : Ja, maar ge moet er absoluut niets achter zoeken hoor, mademoiselle. Hij heeft het zodanig druk mee naar bladluizen, rupsen, slakken en ander ongedierte mee of zonder vleugels te zoeken dat hij nog maar met moeite naar haar gekeken heeft.

ANNABEL : *Off, keuken. Aaaalbert!!!*

ALBERT : Kijk, zijn dooske zit waarschijnlijk weeral vol met beestjes zonder benen in hun lijf. *Af, keuken.*

FILIEP : *Op uit hobbykamer. Oh, toetje, ik moet u iets zeggen. Ik ...*

ANNICK : Sorry, maar ik heb echt verschrikkelijk weinig tijd.

FILIEP : Weinig tijd? Ge blijft toch drie dagen?

ANNICK : Ik heb mij bedacht. Het is hier ook zo druk hé.

FILIEP : Ja, er zijn nogal wat onvoorziene gasten gekomen, maar ...

ANNICK : Juist daarmee. Het kan dus absoluut geen probleem zijn dat er u iemand anders gezelschap houdt.

FILIEP : Wat wilt ge mij duidelijk maken?

ANNICK : Awel, ik ben zo ruimdenkend dat ge moogt dromen van een ander toetje.

FILIEP : Annick, wat ...?

ANNICK : Wat zeg ik. Ik heb der zelfs geen probleem mee dat ge vandennacht bij een ander toetje slaapt. Ruimdenkend van mij hé.

FILIEP : Maar enfin, Annick, dat is toch ...

ANNICK : Ja pas op, ik ben der misschien wel vergeten bijzeggen dat gij zo ruimdenkend gaat moeten zijn dat ik ondertussen met iemand anders vrij. Moet kunnen, hé Filiepke.

FILIEP : Kunt ge mij soms zeggen waardat ge mee bezig zijt?

ANNICK : Ja, dat kan ik natuurlijk ook aan u vragen. En oh, Filiepke, dat nog, vooraleer dat ge met die ander juffrouw in de koffer duikt, laat uw potentiegehalte nog nekeer controleren, want ik krijg de indruk dat er daar af en toe toch wel nekeer serieus iets aan mankeert.

FILIEP : Der mankeert juist niets aan mijn potentiegehalte!!

ANNICK : Dat dacht ik ook. ... Wel voor dat ik Jeroom leren kennen had.

FILIEP : En wie is Jeroom?

ALBERT : *Komt via de keuken, de living binnen.*

ANNICK : Luister Filiepke, ik heb nu weinig tijd. Ik zit mee een nieuw lief en ge weet hoedat dat gaat hé. In het begin kunt ge niet genoeg bij mallekaar zijn. Bel of schrijf mij nekeer. En als ik nekeer echt niet weet wat gedaan zal ik misschien nekeer weer bellen of schrijven.
Af, logeerkamer 1.

ALBERT : Weet ge hoe dat ze dat noemen, meneer? ... In uw hemd gezet.

FILIEP : Wilt ge zwijgen, ja?!!

ALBERT : Geen enkel probleem, meneer. Ik ben al weer weg zie. *Af naar keuken.*

FILIEP : Ambetanterik !

MYRIAM : *Op uit logeerkamer 2.*

FILIEP : Ho, bolleke. Bolleke, ik moet u iets opbiechten.

MYRIAM : Heb jij dan iets misdaan, mijn klein ventje?

FILIEP : *Doet haar in de zetel zitten.* Luister, bolleke. Het had niet mogen gebeuren. Het is stom geweest van mij. Misschien zelfs wel onvergefelijk maar ...

MYRIAM : *Lief.* En kan mijn kleine Filip ook zegge wat hij mispeuterd heeft?

MARJAN : *Komt op uit logeerkamer 2. Blijft bij de deur staan en luistert naar het gesprek. Het is duidelijk dat ze iets verbergt achter haar rug.*

FILIEP : Ik ... Ja, het is enorm moeilijk om het over mijn lippen te krijgen. Ik uih ... Ik heb u eigenlijk bedrogen.

MYRIAM : *Speels, kwaad.* Jij hebt mij ...?

FILIEP : Ja, pas op, niet veel hoor, maar toch. Het moet in een zwak moment gebeurd zijn, in een ... Maar al met nekeer was ik precies gelijk een beetje verliefd op iemand anders.

MYRIAM : *Speels, kwaad.* Verliefd op ...?

FILIEP : Ja, pas op, niet veel hoor, maar toch.

MYRIAM : Nouuuu, maar daarvoor hoef je je toch helemaal niet te schame.

FILIEP : Ah nee?

MYRIAM : Ben je gek. Is toch de doodnormaalste zaak.

FILIEP : Ah ja?

MYRIAM : *Enthousiast.* Kom op, vertel. Heb je ervan genote?

FILIEP : Wel ... Maar ge moet u geen zorgen maken. Zij voelt niets voor mij.

MYRIAM : Verrek, heb jij pech, Filip. Hooo, ik had je zo graag onvergetelijke seks met haar gegund.

FILIEP : Kunt ge het nog nekeer herhalen? Ik moet waarschijnlijk één en ander misverstaan hebben.

MARJAN : *Komt nu van aan de deur van logeerkamer 2 bij Filiep, voor de zetel.* Ik peins niet dat ge u misverstaan hebt, Filiepke.

FILIEP : Ah tjiepke. Uih ... Marjan.

MARJAN : Zuster, Filiepke. Weet ge het al niet meer? Ge hebt van mij uw zuster gemaakt.

FILIEP : Ah ja, natuurlijk, gij ...

MARJAN : *Haalt van achter haar rug een pleister die ze op zijn mond plakt. Volgens mij kunt ge nu beter zwijgen, Filiepke.*

FILIEP : *Trekt de pleister een deel van zijn mond weg. Wat ...?*

MYRIAM : *Sstt!! Houdt samen met Marjan Filiep in bedwang en plakt de pleister terug op zijn mond.*

In het volgende gesprek slagen Myriam en Marjan erin een verband rond zijn armen en benen te draaien zodat hij zich niet meer kan bewegen.

ALBERT : *Komt via de keuken de living binnen. Lacht. Amaar jongens toch, ge moet den dienen daar zien zitten. Zijt ge zinnens van u letterlijk te laten inpakken, meneer?*

FILIEP : *Probeert te praten. Mm. Mm.*

ALBERT : *Zou het mogelijk zijn van uw hoofdletters uit te spreken dat ik u versta, meneer?*

MYRIAM : *Een leugenaar van zijn formaat kan beter zijn mond houde, Albert.*

MARJAN : *Ja, moest ge het nog niet doorhebben, Filiepke, we weten hoe alles in elkaar zit en weten dat ge gewoon op drie paarden tegelijk gewed hebt.*

ALBERT : *Amaar zeg, meende gulder dat nui echt dat mijne meneer Filiep mee drie vrouwen terzelfdertijd ...? 't Kan niet missen dat uwe potentiometer tilt slaat waar, meneer.*

FILIEP : *Mm. Mm.*

ALBERT : *Kunt ge het nog nekeer herhalen, meneer?*

FILIEP : *Duidelijk kwaad. Mm Mm. Mm Mm.*

ALBERT : *Ho, dat is toch gemakkelijk als ge al die verschillende talen spreekt waar.*

Filiep zit nu volledig vastgemaakt aan handen en benen.

MARJAN : *Tot Filiep. Oh ja, Filiepke, misschien interessant om weten. Aangezien dat ge stillekesaan problemen krijgt met uw potentiesysteem peinzen Myriam en ik der serieus aan om weer een koppel te vormen. Ze vormt haar lippen voor een kus naar Myriam.*

MYRIAM : *Kust haar.*

ALBERT : *Oooh, meneer. Als dat genen totale afgang is. Twee vrouwen die u laten zitten voor mee mallekaar iets te beginnen. Hij gaat naast hem in de zetel zitten en fluistert. Nekeer als mannen onder mallekaar. Maar volgens mij gaat er daar iets van waar zijn van uw potentiesysteem hoor. Ah ja, iedereen zegt het.*

MYRIAM : Oh, Filip, stoort het als we vannacht same het bed dele? *Ze kust Marjan.*

ALBERT : 'k Hoop voor u dat ik mis ben, maar volgens mij gaat er vandennacht geen ene van de twee ook nog maar nen moment op u peinzen.

MYRIAM & MARJAN : *Ze wuiven speels naar hem terwijl ze af gaan naar logeerkamer 2.*
Bey.

ALBERT : Meneer, weet ge hoe dat ze dat noemen? Inpakken en wegwezen.

FILIEP : Mm. Mm.

ALBERT : Meneer, kent gij het verschil tussen nen ijsheiligen en nen schijnheiligen?

FILIEP : Mm. Mm.

ALBERT : Ewel, nen ijsheiligen komt in mei en als ge uw geraniums vergeten binnen pakken hebt, laten ze 's anderdaags hun oren hangen. En nen schijnheiligen ... den dienen komt als het hem past.

FILIEP : *Stampt kwaad met zijn voeten op de grond.* Mm. Mm.

ALBERT : Kunt ge dat nu nog nekeer herhalen in 't Vlaams ook?

FILIEP : Mm. Mm. *Probeert Albert duidelijk te maken dat hij de plakker van zijn mond moet weghalen.*

ALBERT : Diene plakker van uwe mond trekken? Zeg dat van den eerste keer hé zeg. *Trekt geweldig de plakker eraf.*

FILIEP : Au!! Wordt ge zot?

ALBERT : Vraagt ge dat nu aan uw eigen of aan mij, meneer?

FILIEP : Gedaan is 't. Ik wil met al die vrouwen hier niets, maar dan ook niets meer te maken hebben?

ALBERT : Gij met ulder of zulder mee ui?

FILIEP : Dat doet er niet toe. Gedaan is 't!

ALBERT : Ja, daar moesten voden van voortkomen, waar meneer. Ge kunt nochtans niet zeggen dat ik u niet geholpen heb. Ik heb gelogen voor dood.

FILIEP : U valt er niets te verwijten, Albert. g' Hebt nog maar nekeer bewezen dat ge nen hygiënische assistent met klasse zijt.

ALBERT : Kunt ge dat nog nekeer herhalen, meneer?

FILIEP : En ge moet nu niet doen alsof dat ge mij niet g' hoord hebt.

ALBERT : Ja, maar zo'n dingen hoort nen mens graag twee keren, hé meneer. Ik neem aan dat mijn grote klasse gepaard zal gaan mee een beetje opslag.

FILIEP : Het is uw dagske wel, hé Albert.

ALBERT : Hebt gij mij al horen klagen, meneer? *Haalt zijn notitieboekje boven.* Ik zit nu aan 16 euro plus een extraatje van 100 euro waardatte gij niets mee te maken hebt.

FILIEP : 16 euro?! Dat is onmogelijk.

ALBERT : Ja pas op, madam heeft natuurlijk ook al haar bijdrage geleverd hé.

FILIEP : Hoe kan Annabel een bijdrage geleverd hebben? Ze zit in Frankrijk tussen de kaasbollen.

ALBERT : En gij peinst dat. Ze zit in den hof tussen de bladluizen.

FILIEP : Enfin, Albert, ge wilt toch niet zeggen dat mijn vrouw ... *Wijst naar de keuken.*

ALBERT : Inderdaad, meneer. Madam is in de hof.

FILIEP : Maar hoe kan dat nu? Ze was kaasbollen gaat fotograferen.

ALBERT : En gij waart mannequins gaan selecteren en ge zijt hier ook.

FILIEP : *Zenuwachtig.* Maar Albert, dat ... Met al die vrouwen hier in huis.

ALBERT : En dan? Gij hebt mee al die vrouwen hier toch niets te maken waar, meneer. Laat dat allemaal maar aan mij over. *Neemt zijn potloodje.* Bon, om nu nog nekeer were te keren op de grote klasse van de hy ... hyzyënische assistent. Aan hoeveel opslag had ge gepeinsd, meneer?

FILIEP : Oohhh! Ge moet mij excuseren, maar het is in mijnen buik geslagen. *Af badkamer.*

ALBERT : *Gaat naar de badkamerdeur.* Weet ge wat, meneer. Ik ben al content mee 3,57 euro per ure. *Likt aan zijn potlood.* Maakt likkende geluidjes. Komt van de badkamerdeur weg. Drie euro zevenenvijftig derbij. Dat is tons 19.57 euro.

Uit logeerkamer 2 komen Myriam en Marjan, beiden met hun valies.

ALBERT : Azo te zien gaan de mademoisellekes ons verlaten.

MYRIAM : Als we eerlijk wille zijn hebbe we het hier zo wel een beetje gehad.

MARJAN : Ja, en we zouden ook niet willen dat Filiep der iets aan over houdt.

ALBERT : Ja, ge hebt anders zijn potentiesyssteem wel zwaar op de proef gesteld.

MYRIAM : Vanaf nu zulle de manne geen last meer hebbe van ons, Albert.

ALBERT : Gedaan met de liefde?

MARJAN : *Kijkt naar Myriam. Nee, wij ...*

ALBERT : Hooo! 'k Versta het al. Ge gaat het dus echt in de familie houden. En moet ge nekeer wat weten van mij? ... Ik hou het al 35 jaar in de familie. ... Maar voor dat de mademoisellekes vertrekken zou ik eerst nog nekeer wat willen vragen. Ge weet, ik ben maar nen doodsimpele hy... hyzyënische assistent, een beetje niet aan de slimste kant. *Neemt zijn notitieboekje.* Vandaar dat ik mee een boekhoudkundig probleem zit. Als ik mijn verdiensten van vandaag tel, en ik tel mijn geld, zit ik mee een verschil van 100 euro. En nu vraag ik mij af ...

MYRIAM : Nou, we hebbe je wel door, Albert.

Myriam & Marjan halen 50 euro uit hun jasje.

MARJAN : 50 euro was ter afgesproken. Ze geeft briefje van 50 euro.

MYRIAM : Geeft op een speels arrogante manier op haar beurt een briefje van 50 euro.

ALBERT : Correcte rekeningen maken de beste vrienden. Als we mallekaar nog nekeer tegen komen moeten we zien dan we mallekaar recht in de ogen kunnen kijken waar.

MARJAN : *Drukt Albert een hand.* Albert, bedankt voor alle goeie zorgen.

MYRIAM : Voor de leuges...

MARJAN : Voor de ...

ALBERT : Pas op, als ze u daar goed voor betalen is dat allemaal nog zo erg niet hoor. Voor dat ge voortgaat, nog dat ... moesten de mademoisellekes ooit trouwen, ge moet maar bellen als ge een getuige nodig hebt hé.

MARJAN & MYRIAM : *Wuiven speels naar Albert.* Bye! Af via ingangsdeur.

ALBERT : *Praat Hollands.* Doeiiii!!!

Men hoort Jeroom & Annabel praten in de keuken.

JEROOM : Ik kan natuurlijk niet garanderen dat er hier of daar nog geen bladluis op uw planten zit, hé madam.

Jeroom & Annabel op uit keuken.

ALBERT : Is de jacht op het ongedierte gesloten?

ANNABEL : Het is ongelooflijk, Albert. Het is juist of hij wordt aangetrokken naar die bladluizen.

ALBERT : Ik peins dat meneer binnenkort ook zal aangetrokken worden door zijn toetje. Ze is al komen vragen hoelang dat dat vangen van ongedierte nog ging duren.

JEROOM : *Tot Annabel. Excuseer, madam, maar ik moet nu echt ... Op weg naar logeerkamer 1. Toetje! Toetje! Toe toe toe toe toetje! Af, logeerkamer 1.*

ANNABEL : Maar enfin, Albert, wat voor iemand zijt gij?

ALBERT : Ik? Bij mijn weten ben ik de enige die al heel de tijd door zijn eigen gebleven is. Voor u staat den enigen echten hy ... hyzyënische assistent, madam.

ANNABEL : Ge weet toch wat ik voor die man voel.

ALBERT : Voor meneer bladluis?

ANNABEL : Dat is gewoon nen geweldige vent, Albert. Zo ...

ALBERT : Madam moet er niet mee inzitten. Er is iemand anders gearriveerd voor haar.

ANNABEL : *Enthousiast. Mijn toetje Jeroom?!!*

ALBERT : Nee, uw toetje Filiep. Uwe vent.

ANNABEL : Mijn ...?

ALBERT : Ja, madam was het misschien al een beetje vergeten, maar eigenlijk hebt ge nog altijd nen vent ook hé.

ANNABEL : Maar ... Maar die was toch mannequins gaan selecteren.

ALBERT : Ja, en gij zat normaal tussen de bollen kazen en ge zijt hier ook.

ANNABEL : Merde!! Stelt u voren dat mijn toetje Jeroom hier binnen komt en ...

ALBERT : Dat is onmogelijk, wat hij is ... Allee, 'k wil zeggen. Laat alles maar aan mij over, madam. Ik zorg er wel voor dat alles hier op zijn poten terecht komt. *Hij haalt zijn notitieboekje uit.* Dat moet zelfs niet meer kosten dan nen 1 euro 34 opslag per ure.

ANNABEL : Albert, ik weet niet hoe ik u moet bedanken, maar ... *Loopt naar de badkamerdeur.* ... 't is in mijn darmen geslagen.

ALBERT : Dat zal niet gaan, madam.

ANNABEL : En waarom niet ?

ALBERT : Omdat het vijf minuten geleden ook in meneer zijn darmen geslagen is.

ANNABEL : Ik pak die in op de gang. *Af, keuken.*

ALBERT : *Likt aan zijn potlood terwijl hij likkende geluidjes maakt. 1 euro 34 derbij.*
Ja, meer moet dat niet zijn hé. Binnenkort verdien ik meer dan den bankdirecteur waardat ik mijn geld placeer.

Jeroom & Annick op uit logeerkamer 1. Hij draagt haar koffer.

ALBERT : 't Is precies gelijk dat de mademoiselle op vertrekken staat.

ANNICK : Ja, alles is wel een beetje anders uitgevallen dan voorzien hé.

ALBERT : Ja, en eigenlijk moogt gij niet klagen hé. Gij hebt tenminste iemand gevonden om uw valies te dragen. *Hij toont haar zijn notitieboekje.* Ja, en mij hoort ge ook niet klagen.

ANNICK : Albert, bedankt voor alles. Voor de sympathie, voor de leugens ... *Nu fluisterend tot Albert ..* en om mij koppelen met dat toetje hier.

ALBERT : Gemaakt, speels. Heb ik dat gedaan?

ANNICK : Zijn we dan weg, toetje?

JEROOM : *Drukt Albert de hand.* Meneer.

ANNICK : En hou de zaak hier recht hé.

ALBERT : Ge kent mij hé. Hoe meer miserie, hoe liever dat ik het heb. *Steekt zijn notitieboekje omhoog.*

Jeroom & Annick af via ingangsdeur.

ALBERT : Byyyyyeeee!!! Allee, 't begint hier stillekesaan wat opgekuist te geraken.

De keukendeur en de deur van de badkamer gaan gelijktijdig open. Filiep en Annabel zien elkaar.

FILEP : Annabel!

ANNABEL : Filiep! Uih ... Ge zijt dus vroeger thuis dan voorzien.

FILIEP : Ewel uih ... *Maakt Albert duidelijk dat hij moet antwoorden.*

ALBERT : Hij is zelfs niet weggeweest. Allee uih ... Toevallig. En gij? Ook toevallig niet weggeweest, madam?

ANNABEL : Toevallig, ja. Problemen ... Problemen met ... Met de kazen.

FILIEP : Ja. Ja. Bij mij ook problemen met de kazen.

ALBERT : Zijt ge zeker dat het niet mee de mannequins was, meneer?

FILIEP : *Lacht.* Natuurlijk, mee de ...

ALBERT : De uitnodigingen. Ze waren toch wel vergeten van de uitnodigingen te versturen naar die mannequins voor die auditie zeker.

ANNABEL : Ja. Ja. Bij mij ook. *Lacht.* Ze waren ook vergeten van die uitnodigingen ...

ALBERT : Naar die kazen te sturen. *Lacht.* Ja, ja ja, kan gebeuren hé. ... Maar g' hebt alle twee één groot voordeel door dat het niet doorgaat hé.

ANNABEL & FILIEP : Ah ja?

ALBERT : Ge gaat mallekaar geen drie dagen moeten missen. Want, ik zie het. Hoooo, ge voelt ulder azo aangetrokken naar mallekaar. g' Hebt mallekaar nogal gemist hé.

Filiep & Annabel lachen.

ALBERT : Geef het maar toe, madam. Van de moment datte vertrokken zijt totdat ge hier were waart hebt ge zitten peinzen op een nieuw troetelnaampke voor meneer. Toetje is 't geworden zeker waar?

FILIEP : Toe ...?

ALBERT : Toetje, ja. En gemist dat ze u hé. Voor dat gij gearriveerd zijt heeft ze mij 'k weet niet hoe dikwijls gevraagd: "Waar blijft mijn toetje?". Ge had het wreed zitten, hé madam ... Pas op, meneer had er eigenlijk nog veel erger van. Tjiepke, toetje, bolleke. Meneer kost maar niet kiezen welk nieuw troetelnaampke hij u zou geven. Hooo, soms kan 't leven nen mens nogal een beetje op de proef stellen hé. ... En ik ben ook zwaar op de proef gesteld hoor. In nauwe schoentjes dat ik gezeten heb! 'k Heb meer of ene keer gepeinsd, moest er nu een strootje in mijn poepe zitten, 't is afgeneppen. Maar 'k heb mijn eigen meer of overtroffen. ... Was zegt ge, meneer. Nen bonus? Dat kan gereld worden, meneer. *Haalt zijn notitieboekje uit. Aan hoeveel ...?*

FILIEP : Bonu ... Ge kunt wel niet blijven in de prijzen vallen, hé Albert.

ANNABEL : Ja, té is té, hé Albert.

ALBERT : g' Hebt gelijk, madam. *Maakt met zijn hand een soort maatstaaf tot aan zijn mond. Tot hier. Maakt nu een maatstaaf boven zijn hoofd. En niet tot daar.*

ANNABEL : Ik kan wel niet meer volgen, Albert.

ALBERT : En ik kan zonder opslag niet blijven liegen. *Wuift naar Annabel & Filiep en af naar keuken.*

ANNABEL : Wat ligt er op den dienen zijne lever zeg?

ALBERT : *Komt terug in de living via de keuken. Weet ge wat dat het grote verschil is tussen ik en ulder, madam. Gulder wilt mallekaar beliegen en bedriegen en ik word daartoe verplicht. Als ik daarvoren betaald wordt, kan ik dat mijn eigen vergeven. Maar voor niets kom ik mee zowel verticale als horizontale gewetensproblemen te zitten. Krijgt ik last van pneunosotomatische gewrichtsaandoeningen en aanvallen van lage bloeddruk op hoog niveau. Voilà! 't Gene dat op mijne lever lag is ter af. Dat van ulder ligt er waarschijnlijk nog op. Wendt zich af, gaat met zijn rug naar Filiep & Annabel staan.*

FILIEP : Uih ... dat ... *Fluisterend tot Annabel. Volgens mij is 't hij echt in zijn gat gepikt.*

ANNABEL : Uih ... Misschien uih ... misschien moeten er toch eerst maar nekeer een paar dingen uitgekapt worden. ... Was ze de moeite? Hoe zag ze eruit?

FILIEP : Over wie ... ? Uih ... Ah ja, ge hebt het over... En hoe zag die van u eruit?

ANNABEL : Super! Allee, hij zou super geweest hebben.

FILIEP : Heb je hem dan niet gezien?

ANNABEL : Toch wel, maar te laat.

FILIEP : Te ...?

ALBERT : *Lacht. Draait zich nu terug om naar Filiep & Annabel. Ik had hem vlak voor dat ze der iets kon mee beginnen aan een ander mademoiselle gegeven.*

FILIEP : Au, merde, is dat pech hebben, zoetje.

ANNABEL : En die van u, hoe zag die eruit?

FILIEP : Super! Allee, ze zou super geweest hebben.

ANNABEL : Heb je haar dan niet gezien?

FILEP : Toch wel, maar te laat.

ANNABEL : Te ...?

ALBERT : De die is voor zijnen neus een relatie begonnen met een andere vrouw.

ANNABEL : Au, merde, dat is pech hebben, zoetje.

ALBERT : 't Was bij alle twee een spel, maar 't was ter niet over.

ANNABEL : Wreed duidelijk is het anders wel niet, Albert.

ALBERT : Een spel dat der niet over is, is gelijk aan geen overspel. Geen overspel is gelijk aan niet gebeurd. Niets gebeurd is gelijk aan t' hope te gare (samen) weer verder gaan. t' Hope te gare is gelijk aan ...

FILIEP: Albert! Stoort het als wij t 'hope tegare iets zouden willen doen waar dat we u zeker niet bij nodig hebben?

ALBERT : Ge kunt ook gewoon zeggen datte dood van de goeste zit, hé meneer. *Af naar keuken.*

ANNABEL : Gaat bij Filiep, omhelst hem. **Oh, Filiep, nu dat ik weet dat gij nog aantrek hebt van andere vrouwen, voel ik mij meer dan ooit aangetrokken tot u.** *Trekt hem mee naar de zetel.*

FILIEP : Ja, en nu dat ik weet dat gij u zoudt laten aantrekken van andere mannen ...

ANNABEL : *Trekt Filiep boven op zich in de zetel.* **Kom hier. Ik ga u zodanig opwinden dat ge nooit geen goesting meer zult hebben om zelfs maar naar een andere vrouw te kijken.**

Ze kussen elkaar vurig.

Na korte tijd komt Albert op met de stofzuiger en selder uit de keuken.

ALBERT : Hij gaat bij Filiep. Meneer. Meneer! Mag ik u dat voor dat ge aan het serieuze werk begint geven? *Hij begint nu te stofzuigen.* 'k Voel me goed, ik voel me goeeed. 'k Heb de kriebels in het bloeeed. 't Voel me goed, ik voel me goeeed. 'k Heb de kriebels in het bloed. *De laatste noot van 'bloed' zingt hij als een finaal orgelpunt.*

BLACK OUT